

Porobija & Porobija

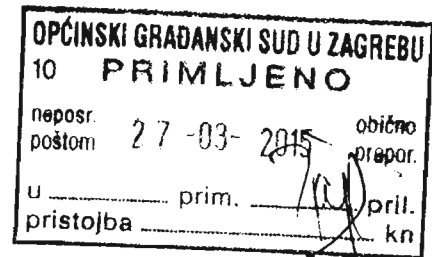
Odvjetničko društvo – Law Firm

Galleria Importanne, Iblerov trg 10/VII, p.p. 92, 10000 Zagreb, Croatia, Tel: +385 (1) 4693 999 Fax: +385 (1) 4693 900

Odvjetnici - Attorneys at Law: Boris Porobija, Sanja Porobija, Dražen Grubišić-Čabo, Željka Rostaš Blažeković, Margita Kiš Kapetanović, Iva Tokić Čuljak, Ivana Sverak, Hrvoje Ivić, Silvija Čmogaca, Zrinka Knežić

U Zagrebu, 27. ožujka 2015. godine

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

TUŽITELJ: Hrvoje Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 53023529539

*kojeg zastupaju Sanja Porobija i/ili Hrvoje Ivić, odvjetnici, odvjetničko društvo
Porobija&Porobija iz Zagreba, Iblerov trg 10/VII*

TUŽENIK: Andreja Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 43592702477

RADI: ISPLATE

VPS: 1.815.436,61 kuna uvećano za kamate i troškove postupka

TUŽBA

3x, punomoć, prilog

I. Tužitelj i tuženik su bili u braku, a koji brak je razveden Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj P2-482/12 od 15. siječnja 2013. godine (dalje: Presuda).

Dokaz: - Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj P2-482/12;
- uvid u spis Naslovnog suda broj P2-482/12.

II. Tužitelj je tuženiku dana 15.11.2010. godine, radi disperzije rizika, uplatio iznos od 72.000,00 EUR sa nalogom da navedeni iznos oroči kod Raiffeisenbank Austria d.d.

Tuženik je dana 30.9.2011. opozvao tužitelju punomoć na navedenom računu nakon čega je tužitelj zatražio od tuženika da mu vrati navedena sredstva, što je tužitelj odbio.

Dokaz: Potvrda Raiffeisenbank Austria d.d.;
Saslušanje stranaka – po potrebi.

Slijedom navedenog, tužitelj potražuje od tuženika povrat iznosa od 72.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti uvećano za kamate od 16.11.2010.

III. Nadalje, tužitelj je tuženiku u razdoblju od 15.11.2010. godine do 2.11.2011. godine prenio na račun iznos od 260.000,00 kuna. Tužitelj je zatražio od tuženika povrat navedenih sredstava, a što je tuženik odbio.

Dokaz: Potvrda Raiffeisenbank Austria d.d.;
Saslušanje stranaka – po potrebi.

Slijedom navedenog, tužitelj potražuje od tuženika iznos od 260.000,00 kuna uvećano za zakonske kamate od podnošenja ove tužbe.

IV. Tužitelj i tuženik su kao kupci dana 10.9.1999. godine sklopili Ugovor o kupoprodaji stana na adresi Dobri dol 49 u Zagrebu za kupoprodajnu cijenu 275.000,00 DEM, te porez od 13.750 DEM.

Dokaz: Ugovor o kupoprodaji stana od 10.9.1999. – u prilogu;

Radi plaćanja navedene kupoprodajne cijene, tužitelj, u svojstvu korisnika kredita, i tuženik, u svojstvu sudužnika, sklopili su dana 8.2.1999. godine Ugovor o kreditu broj 59/99 sa Hypo Banka Croatia d.d. (danas HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d.) na rok od 15 godina, odnosno do 28.2.2014.

Dokaz: Ugovor o kreditu 59/99 – u prilogu;

Sve rate navedenog kredita je platio tužitelj, dok tuženik nije platio niti jednu ratu, premda je upisan kao suvlasnik predmetne nekretnine.

Tužitelj je na ime otplate glavnice, redovne kamate, zatezne kamate i troškova predmetnog kredita uplatio 1.638.720,53 kuna, te od tuženika potražuje polovicu navedenog iznosa, uvećano za zakonske kamate od podnošenja ove tužbe.

Dokaz: Potvrda HYPO banke o otplaćenom kreditu i o pojedinim uplatama, te prikazom otplaćene glavnice i kamate – u prilogu;

Saslušanje stranaka – po potrebi.

IV. Tužitelj je dana 18. siječnja 2006. godine s Raiffeisen Leasing d.o.o. sklopio Ugovor o najmu broj 15627/06 za vozilo Nissan Micra. Tužitelj je dao predmetno vozilo na korištenje tuženiku, premda je tužitelj platio sve rate leasinga za navedeno vozilo.

Tužitelj stoga potražuje od tuženika iznos od 185.418,33 kuna, uvećano za zakonske kamate od podnošenja ove tužbe.

Dokaz: Ugovor o najmu broj 15627/06 – u prilogu;
Potvrda Raiffeisen Leasing d.o.o. – u prilogu;
Saslušanje stranaka – po potrebi.

V. Tužitelj je sva navedena plaćanja izvršio iz svoje vlastite imovine.

Dokaz: Saslušanje stranaka;
Pribavljanje potvrde o plaćama stranaka od 1999. godine od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje;

VI. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže Naslovnom sudu da nakon provedene glavne rasprave donese slijedeću

PRESUDU

I/ Nalaže se tuženiku, Andreji Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 43592702477 isplatiti tužitelju, Hrvoju Zgombiću, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 53023529539 iznos od

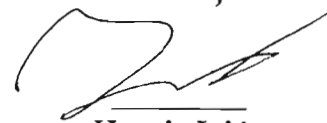
- 72.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 16.11.2010. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. (2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske Narodne Banke o važećoj eskontnoj stopi, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,
- 260.000,00 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.03.2015. godine do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. (2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske Narodne Banke o važećoj eskontnoj stopi, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena;
- 819.360,27 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.03.2015. godine do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. (2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske Narodne Banke o važećoj eskontnoj stopi, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

- 185.418,33 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.03.2015. godine do isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. (2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske Narodne Banke o važećoj eskontnoj stopi, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

sve u roku 8 (osam) dana

II/ Nalaže se tuženiku, Andreji Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 43592702477 naknaditi tužitelju, Hrvoju Zgombiću, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 53023529539 troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom na trošak parničnog postupka od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate po kamatnoj stopi od 12 % godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. (2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske Narodne Banke o važećoj eskontnoj stopi, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, sve u roku 8 (osam) dana.

Za tužitelja:

Hrvoje Ivić
Odvjetnik / Attorney at Law
HR - 10000 Zagreb, Iblerov trg 10/VII

Hrvoje Ivić
Odvjetnik
Odvjetničko društvo
Porobija&Porobija

TROŠKOVNIK

Sastav tužbe	1816 bodova	18.160,00 kuna
PDV	25%	4.540,00 kuna
Sudska pristojba za tužbu		5.000,00 kuna
UKUPNO		27.700,00 kuna

Poslovni broj: 21 : P-1803/2015
PRIMLJENO:

11-05-2015

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski građanski sud u Zagrebu

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb

Porobija & Porobija

Odvjetničko društvo

P O Z I V Z A P R I P R E M N O R O Č I Š T E

Odvj. Sanja Porobija

Iblerov trg 10/VII, Galleria Importanne,
p.p. 92, Zagreb

Pravna stvar

Tužitelj: Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb
zastupanog po punomoćniku Sanja Porobija; Hrvoje Ivić

Tuženik Andreja Metelko-Zgombić, OIB 43592702477, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb

Radi: Obvezno - isplata

Pozivate se na pripremno ročište u gornjem predmetu na dan 8. rujna 2015. u
10:00 sati, u ovaj sud, soba broj 411/IV kat.

Upozoravaju se stranke da nakon zaključenja prethodnog postupka ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze, osim u slučaju iz članka 299. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP), kao i da će se na pripremnom ročištu, ako za to budu ispunjeni uvjeti, zaključiti prethodni postupak i provesti glavna rasprava. Ako je udovoljeno uvjetima za donošenje presude bez održavanja rasprave iz članka 332.a ZPP-a ili presude zbog ogluhe iz članka 331.b ZPP-a, sud neće održati pripremno ročište, nego će strankama dostaviti pisani otpravak presude (čl. 284 ZPP-a).

Nalaže se strankama da na ročište donesu sve isprave koje im služe za dokaz, a i sve predmete koje treba razgledati u sudu (članak 286. stavak 2. ZPP-a).

U P O Z O R E N J E :

Ako na pripremno ročište ne dođe tužitelj ili ne dođe tuženik, a nema uvjeta za donošenje presude zbog izostanka, sud će raspravljati s prisutnom strankom (članak 291. ZPP-a).

Ako s ročišta za glavnu raspravu izostane tužitelj, ili ako na to ročište ne dođe tuženik, a uredno su pozvani, rasprava će se održati s prisutnom strankom.

Ako s ročišta za glavnu raspravu neopravdano izostanu obje stranke ili ako dođu na ročište, ali se neće upustiti u raspravljanje, ili se udalje s ročišta, smatrat će se da je tužitelj povukao tužbu (članak 295. ZPP-a).

U Zagrebu, 30. travnja 2015.

Sudac

Helena Frigo Bomeštar, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Sandra Jurić

Zapisnik

od 8. rujna 2015. godine

o održanom pripremnom ročištu kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu

Prisutni od suda:
HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženik: Andreja Metelko Zgombić

Sandra Jurčec
Zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje pripremno ročište u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: pun. Hrvoje Ivić odv.

Za tuženika: nitko-dostava poziva vraćena s naznakom "nije tražio"

Zbog neuredno iskazane dostave poziva za tuženu,

Sud donosi

r j e š e n j e

Današnje pripremno ročište se neće održati , a iduće zakazuje za dan

14. siječnja 2016.g. u 8,45 sati

Što prisutni pun. tužitelja prima na znanje i obvezuje se pristupiti bez posebnog poziva.
Pisano će se pozvati tužena uz dostavu tužbe.

Dovršeno u 10:01 sati

Sudac

Zapisničar

Stranke

RJ
spis u ročište

PRIMLJENO

30-12-2015

Na posl.br. P-1803/15

ČOHLJ & ROVIS j.t.d.
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: Hrvoje Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 53023529539. zastupan po Sanji Porobija, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, Iblerov trg 10/VII

Tuženik: Andreja Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB: 43592702477, zastupana po odvjetniku Igoru Hrabaru iz Odvjetničkog društva Hrabar & partneri iz Zagreba, Gajeva 35

ODGOVOR NA TUŽBU

3x, punomoć, dokumentacija

I. Tužba tužitelja od 27.03.2015. godine je činjenično netočna, pravno neutemeljena i suprotna pozitivnim zakonskim propisima.

Naime, stranke su zaključile brak 19. svibnja 1990. godine, a koji je upisan u maticu vjenčanih, matičnog područja Zagreb-Trešnjevka, pod rednim brojem 197 za 1990. godinu.

Stoga, točno je da je citirani brak razveden presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu P2-482/12 od 15. siječnja 2013. godine.

Iako povijest hrvatskog zakonodavstva poznaje četiri Obiteljska zakona (NN 162/98, NN 116/03, NN 75/14, NN 103/15) i niz izmjena i dopuna istih, jedna norma je ostala nepromijenjena od 1. srpnja 1999. godine pa do danas.

Citirana norma glasi: *Bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine.*

Bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili.

Navedena odredba predstavlja neoborivu zakonsku presumpciju (iuris et de iure) da je sva imovina koju bračni drugovi za vrijeme bračne zajednice steknu radom ili potječe iz rada, njihova bračna stečevina na jednake dijelove.

Stoga, apsolutno svi navodi tužitelja su protivni odredbi Obiteljskog zakona koja izričito navodi kako su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima.

U pogledu tužiteljevog navoda kako je sva plaćanja navedena u tužbi platio iz vlastite imovine, tuženica navodi kako je isto apsurdno te da predstavlja najobičniju konstrukciju tužitelja kako bi dokazao nedokazivo.

Dokaz: Saslušanje tuženice

II.. Slijedom svega navedenog predlaže se naslovnom sudu da odbije tužbu kao neosnovanu te naloži tužitelju da naknadi tuženici prouzročeni parnični trošak.

Tuženik po punomoćniku

ODVJETNIK
IGOR HRABAR
Z A G R E B, Gajeva 35
Tel.: 4878-660, 4878-661, fax: 4878-662

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HRABAR & PARTNERI d.o.o.
Z A G R E B, Gajeva 35
Tel.: 4878-660, 4878-661, fax: 4878-662

Zapisnik

od 14. siječnja 2016. godine

o održanom pripremnom ročištu kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu

Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR

Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženik: Andreja Matelko Zgombić

Mia Špiranec

Zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje pripremno ročište u 8,45 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: odvj. Bruno Čohilj u odvj. društvu Čohilj i Rovis temeljem punomoći koju neposredno predaje u spis

Za tuženika: odvj. Ana Hrabar i odvj. Marko Hrabar

Sud donosi

r j e š e n j e

Provest će se pripremno ročište.

Stranke se upozoravaju u skladu s odredbama čl. 219., čl. 288a. i čl. 299. ZPP-a.

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te kod svih istaknutih dokaznih prijedloga. Predaje neposredno u sudski spis potvrdu Raiffeisen banke od 22. siječnja 2014. godine, primjerak kojeg se neposredno uručuje pun. tuženika. Navodi da je između stranaka parnični postupak radi utvrđenja bračne stečevine pod posl. brojem P-8469/11 te da je pravni osnov ovog tužbenog zahtjeva isplata, a ne utvrđenje bračne stečevine. Osim istaknutih dokaza u tužbi i to uvida u dok. koja pileži spisu i provođenje dokaza saslušanjem stranaka, drugih dokaznih prijedloga nema.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i svih istaknutih dokaznih prijedloga. Suglasan je s istaknutim dokaznim prijedlogom tužitelja - saslušanjem stranaka. Predaje neposredno u sudski spis dvije pravomoćne privremene mjere između istih parničnih stranaka, nadalje ističe da se u konkretnom slučaju radi o bračnoj stečevini između stranaka, da je točka II činjeničnih navoda tužbe obuhvaćena i predmet raspravljanja u predmetu P-8469/11 time da se radi o daleko većem novčanom iznosu koji je tamo tuženik Hrvoje Zgombić djelomično zadržao za sebe, djelomično prenio na oca iako je riječ o bračnoj stečevini. Predlaže priklop spisa Ovrpl-11366/12 i Ovrpl-989/13. U odnosu na točku III tužbenog zahtjeva ističe da se radi o iznosima koje je tužitelj u vrijeme trajanja braka isplaćivao tužiteljici na ime troškova zajedničkog kućanstva te su isti kao takvi i potrošeni. U odnosu na točku IV tužbenog zahtjeva navodi da se radi o kreditu koji je dignut i u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračne zajednice. U odnosu na drugu točku IV, a koja se odnosi na automobil, također se radi o vozilu koje je kupljeno za

vrijeme trajanja braka i koje vozilo je tužitelj otuđio nakon prestanka bračne zajednice. Predlaže da tužitelj dostavi u spis očitovanje, podredno podatak da li je predmetni automobil prodan te ukoliko je, kupoprodajni ugovor. U odnosu na točku V, a i slijedom svega navedenog, ističe da se u konkretnom slučaju radi o prethodnom pitanju te predlaže prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-8469/11.

Pun. tužitelja opetovano ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o bračnoj stečevini te da se ne radi o prethodnom pitanju za rješavanje, odnosno donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, stoga se protivi prijedlogu za prekid postupka. Osporava sve navode tuženika s današnjeg ročišta ukoliko su u suprotnosti sa tužbom, ističe da se radi o sredstvima tužiteljice iz vlastite imovine, a ne od bračne stečevine. Ne protivi se dokaznim prijedlozima tužene. Nadopunjuje točku V tužbenog zahtjeva te predlaže da se izvrši uvid u potvrdu o visini primanja stranaka za razdoblje od 1999. godine pa nadalje, a koja potvrda prileže spisu P-8469/11.

Sud donosi

r j e š e n j e

I U postupku će se izvesti svi dokazi predloženi po tužitelju i tuženiku.

II Zaključuje se prethodni postupak.

III Službenim putem priklopiti će se spisi ovoga suda posl. broj P-8469/11, Ovrpl-11366/12 i Ovrpl-989/13.

IV Nakon priklopa spisa odluka će uslijediti pisanim putem.

Dovršeno u 9,10 sati

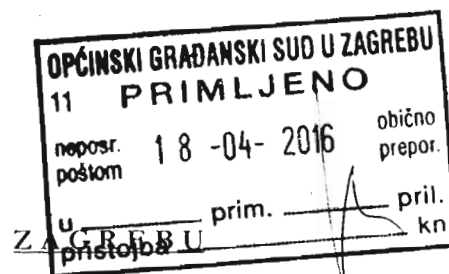
Sudac

Stranke

Zapisničar

Na broj: **P – 1803/15**

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U

Tužitelj: **HRVOJE ZGOMBIĆ** (OIB: 53023529539) iz Zagreba, Dobri dol 49
Tuženica: **ANDREJA METELKO ZGOMBIĆ** (OIB: 43592702477) iz Zagreba, Dobri dol 49
zastupana po Igoru Hrabaru, odvjetniku iz Zagreba

ABEL & GRENAC
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Ulica kralja Držislava 4 / HR - 10000 Zagreb
TAMARA ABEL, odvjetnica, **HRVOJE GRENAC**, odvjetnik
ANDREJ LEŽAIĆ, odvjetnik, SUZANA RISTIĆ, odvjetnica
OIB HR 87123014761

PODNEŠAK

tužitelja
Radi: isplate

Jednostruko
Punomoć

Dostavlja se punomoć za zastupanje u tužitelja u ovom predmetu, te se predlaže, da se daljnja pismena dostavljaju na nove punomoćnike.

Predlaže se, da se u P pisarnicu Općinskog građanskog suda u Zagrebu dostavi navedeni predmet. Naime, na ovaj predmet je priklopljen predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-8469/11 po tužbi Andreje Metelko Zgombić radi utvrđenja bračne tečevine, a u kojem predmetu se nalazi punomoć za zastupanje u ovom postupku tužitelja, a koja je priložena uz žalbu od 07. siječnja 2016. godine.

Kako je predmet P-1803/15 bio prosljeđen u P pisarnicu radi uvida i fotokopiranja, zbog kratkoće vremena, a premda je bilo naručeno fotokopiranje i predmeta P-8469/11 isto nije bilo moguće izvršiti djelatnicima pisarnice zbog obimnosti ovog predmeta, a time i velikog broja stranica za fotokopiranje.

Obzirom na prednje, moli se, da se spis P-1803/15 s predmetom P-8569/11 ponovno dostavi u P pisarnicu radi fotokopiranja.

HRVOJE ZGOMBIĆ po:

ABEL & GRENAC
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Ulica kralja Držislava 4 / HR - 10000 Zagreb
TAMARA ABEL, odvjetnica, **HRVOJE GRENAC**, odvjetnik
ANDREJ LEŽAIĆ, odvjetnik, SUZANA RISTIĆ, odvjetnica
OIB HR 87123014761

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj 21 P-1803/15

Zapisnik
od 7. prosinca 2016.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženi: Andreja Metelko-Zgombić

Sandra Jurčec
zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 8,45 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrdjuje se da su pristupili:
Za tužitelja: pun. Tamara Abel odv.
Za tuženog: pun. Igor Hrabar odv.

Na upit suda da li u konkretnoj pravnoj stvari, a s obzirom na više postupaka između istih stranaka pred ovim sudom, da li su iste suglasne da ih se uputiti odjelu za mirenje, punomoć. tužitelja potražuje rok od 15 dana radi konzultacije sa strankom, dok pun. tuženika ističe da je suglasan da ih se uputi odjelu za mirenje ovog suda. Nastavno pun. tužitelja ističe da je sprema na mirenje po prijedlogu tužitelja koji je dostavio tuženoj prije početka svih sporova.

Sud donosi

Rješenje

I Današnje ročište se odgađa, a iduće će biti zakazano pisanim putem.

II Podjeljuje se pun. tužitelja rok od 30 dana radi očitovanja, a koje očitovanje se obvezuje dostaviti neposredno punomoć. tuženika.

dovršeno u 9,15 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski građanski sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

02. 02. 2018

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb
zastupanog po punomoćniku Odvjetnič. druš. Abel & Grenac

TUŽENIK: Andreja Metelko-Zgombić, OIB 43592702477, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb
zastupanog po punomoćniku Igor Hrabar

RADI: Obvezno - isplata

P O Z I V
ZA GLAVNU RASPRAVU

Pozivate se na glavnu raspravu u gornjem predmetu koja će se održati 22. ožujka 2018. u 11:40 sati, soba broj 411/IV.

Na ročištu će se izvoditi dokaz saslušanje stranaka.

Nalaže se strankama da na ročište donesu sve isprave koje im služe za dokaz, a i sve predmete koje treba razgledati u sudu ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14.- dalje: ZPP).

Ako s ročišta za glavnu raspravu izostane tužitelj, ili ako na to ročište ne dođe tuženik, a uredno su pozvani, rasprava će se održati s prisutnom strankom (članak 295. stavak 1. ZPP-a).

Ako s ročišta za glavnu raspravu neopravdano izostanu obje stranke ili ako dođu na ročište, ali se neće upustiti u raspravljanje, ili ne udalje s ročišta, smatrat će se da je tužitelj povukao tužbu (članak 295. stavak 2. ZPP-a).

Stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka (članak 299. stavak 2. ZPP-a).

Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno gore navedenom, sud neće uzeti u obzir (članak 299. stavak 3. ZPP-a).

U Zagrebu 30. siječnja 2018.

Sudac
Helena Frigo Bomeštar, v.r.

Za točnost opravka-ovlašteni službenik
Đurđica Radčić

DNA:

1. Odvjetnič. druš. Abel & Grenac

Zapisnik
od 22. ožujka 2018.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženi: Andreja Metelko-Zgombić

Sandra Jurčec
zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 11,40 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: osobno uz pun. Tamaru Abel odvj.

Za tuženog: tuženik osobno radi saslušanja nitko-dostava poziva uredno iskazana
pun. Igor Hrabar odvj.

Prisutni pun. tuženika ispričava nedolazak na današnje ročište tužene osobno radi
saslušanja navodeći kao razlog službenu spriječenost te se obvezuje u roku od 8 dana
dostaviti dokaz iz kojeg će biti razvidan opravdan razlog nedolaska na današnje ročište.

Zbog nepristupa uredno pozvane tužene,
Sud donosi

Rješenje

današnje ročište se odgoda, a iduće zakazuje za dan

17. svibnja 2018. godine u 8,30 sati

Što prisutni primaju na znanje i obvezuju se pristupiti bez posebnog poziva.

Prisutni tužitelj prima na znanje da će se na idućem ročištu provesti dokaz
saslušanjem istog.

Punomoć. tužene uručuje se poziv za tuženu osobno radi saslušanja.

Na ročištu će se izvoditi dokaz saslušanjem stranaka. Stranka koja dode na ročište
može biti saslušana u odsutnosti druge stranke (čl. 268. st. 3. Zakona o parničnom

postupku - "Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP).

Sud će, s obzirom na sve okolnosti, ocijeniti od kakva je značenja što stranka nije došla na saslušanje ili što je uskratila iskaz (čl. 269. st. 2. ZPP-a).

II Podjeljuje se pun. tužene rok od 8 dana da dostavi sudu dokaz iz kojeg će biti razvidan opravdan razlog nedolaska tužene na današnje ročište.

dovršeno u 12,15 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

Kancel

Priklopiti za ročište spis br. P-8469/11

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretnac 303

Poslovni broj 21 P-1803/15

Zapisnik
od 17. svibnja 2018.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženi: Andreja Metelko-Zgombić

Sandra Jurčec
zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 8,30 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrdjuje se da su pristupili:

Za tužitelja: tužitelj osobno uz pun. Tamaru Abel odv.

Za tuženog: tužena osobno uz pun. Igor Hrabar odv.

Utvrdjuje se da je sud u razgovoru sa strankama pokušao riješiti spis nagodbom i
to kako ovaj spis tako i spis bračne stečevine br. P-8469/11 te nakon 90 minuta razgovora
do iste nije došlo.

Punomoć. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te kod svih dosadašnjih
navoda. Osim dokaza saslušanjem stranaka predlaže priklop spisa ovog suda br. P-
8469/11 iz razloga što istom prileže podaci o prihodima stranaka.

Punomoć. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i kod svih dosadašnjih navoda.
Suglasan s priklopom spisa P-8469/11 te da se uvidom u isti utvrdi stvarni opseg bračne
stečevine te da je opseg iste priznao tužitelj u tablici koju je poslao u lipnju 2011.g., a
koja se nalazi u navedenom spisu. Predlaže prekid ovog postupka do pravomoćnog
okončanja spisa P-8469/11 navodeći da se radi o prethodnom pitanju.

Pun. tužitelja protivi se prekidu navodeći da se ovdje radi o isplati, a ne bračnoj
stečevini, a iznosi koji su ovdje utuženi nisu obuhvaćeni tužbom za bračnu stečevinu.

Zbog protoka vremena predviđenog za današnje ročište,
Sud donosi

Rješenje

I Današnje ročište se odgađa, a iduće zakazuje za dan

06. rujna 2018. godine u 8,30 sati

Što prisutni primaju na znanje i obvezuju se pristupiti bez posebnog poziva.

Prisutne stranke primaju na znanje da će se na idućem ročištu provesti dokaz saslušanjem istih.

II Priklopit će se spis ovog suda br. P-8469/11 i Ovrpl-989/13.

dovršeno u 10,10 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj 21 P-1803/15

Zapisnik
od 6. rujna 2018.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženi: Andreja Metelko-Zgombić

Sandra Jurčec
zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 8,30 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrdjuje se da su pristupili:

Za tužitelja: tužitelj osobno uz pun. Tamaru Abel odv.

Za tuženog: tužena osobno uz pun. Igor Hrabar odv.

Utvrdjuje se da spisu prileži spis ovog suda P-8469/11.

Punomoć. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te kod svih dosadašnjih navoda.

Punomoć. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i kod svih dosadašnjih navoda.

Sud donosi

rješenje

Provest će se dokaz saslušanjem stranaka.

TUŽITELJ HRVOJE ZGOMBIĆ, sin Zvonimira, rođ. 19.3.1960.g., ekonomista, Dobri Dol 49, Zagreb:

72.000 EUR-a u jesen 2010.godine po savjetu osobnog bankara Raifeissenbank ja osobno sam uplatio, a kako sam naveo u tužbi radi disperzije rizika Andreji, Teni odnosno kćeri i mojim roditeljima i to svakom od njih na račun 72.000 EUR-a. To sam napravio iz razloga zato što je u slučaju stečaja banke država odgovarala do iznosa od 400.000,00 kn. Ti računi nisu prije postojali i otvorio sam ih samo za tu namjenu. Na svim računima ja sam imao punomoć. Od bivše supruge nikad nisam tražio povrat tih novaca. U 9. mj. 2011.g. me je banka obavijestila da je Andreja opozvala mi punomoć na

tom računu. Na ostalim računima punomoć je ostala. Novce nije vratila, ne znam je li ih potrošila, ne znam je li ih podigla.

Od tada sam ju ja tražio povrat novca putem meila, sms poruka, nikada nije odgovarala. Isto tako osim tih 400.000,00 kn jer sam izvršio uplatu kunske protuvrijednosti iznosa od 72.000 EUR-a odnosno 400.000,00 kn kako sam rekao, još sam uplatio i 18.000 EUR-a odnosno za navedeni iznos sklopio policu životnog osiguranja za sve osobe i račune za koje sam položio novac zbog čega sam dobio veću kamatnu stopu na navedeni depozit. Polica je bila na Andrejino ime sklopljena na rok od 3 godine, nakon 3 godine mogao sam je iskupiti. Kako sam rekao za sve osobe bio je isti model, novci i životno osiguranje. Što je sa Andrejinim životnim osiguranjem ne znam.

Kada je točno prestala faktična bračna zajednica između Andreje i mene ne znam točno, po meni djelomično već 1994 kad se ona zaposlila u Ministar. vanjskih poslova i to najkasnije, njeno tumačenje je drugačije. Ja sam iz nekretnine u kojoj smo zajedno živjeli odselio početkom srpnja 2011.godine, a faktična bračna zajednica je po mom tumačenju prestala najmanje godinu dana ranije prije nego sa odselio od kuće.

Iznos od 260.000,00 kn se odnosi na razdoblje od 10. mj. 2010. do 11. mj. 2011.godine odnosno za sveukupno 13 mjeseci s time da sam ja mjesečno plaćao po 20.000,00 kn na ime financiranja naše zajedničke djece. To sam joj plaćao iz razloga da može financirati djecu, ona me nije tražila da joj uplaćujem taj iznos, ja sam to plaćao sam. Isto tako ja sam i dalje financirao sve troškove djece koja su u to vrijeme ona imala. Zbog tog tražim povrat tih 260.000,00 kn. Inače Fran (sin) sad ima 22 i pol godine i Tena 28 godina,.

1999. godine uzeo sam kredit od Hypo banke za kupnju stana u iznosu od tadašnjih 290.000 DM, kupoprodajna cijena je bila nešto niža, no u iznos kredita sam uračunao i porez na promet nekretnine. Prije podizanja kredita još sam kao kupac dao 15.000 DM na ime kapare. Znam da sam pitao roditelje da li na kupljenu nekretninu mogu kao suvlasnicu upisati Andreju jer mi je žena i jer ju volim na što su pristali i rekli da mogu. To sam pitao iz razloga što su moji roditelji do 1994.g. meni dali sveukupno 290.000 DM otprilike.

Cjelokupni kredit platio sam ja i otplatio sve, supruga ništa. Nije postojao nikakav dogovor između nas da bi ona plaćala kredit.

Želim napomenuti da je u to doba zbroj naših neto plaća bio otprilike 11.000,00 kn, a samo rate za kredite su bile 18.000,00 kn pa je stoga logično da se moralo plaćati iz vlastite imovine i to moje. Inače ja sam 1998. uzeo jedan kredit za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj i taj kredit sa otplatio i platio uređenje tog prostora 60.000 DM, a 1999. g. sam na ime uređenja Dobrog Dola platio iznos od 100.000 DM. Sve sam plaćao iz vlastite imovine. Ja ne znam koja je visina primanja bila moje supruge u to doba, znam sad iz sudskih postupaka i dostavljene imovinske kartice. Ja sam ovlašteni porezni savjetnik, ovlašteni revizor i sudski vještak za financije i suvlasnik firme koja se time bavi.

2007.godine uzeo sam leasing za auto i sjećam se da sam specijalno otišao u Austriju po to vozilo kao iznenađenje za Andreju. U to vrijeme pokazala se potreba da budu dva auta u kući. Auto je bio na moje ime, no ona se njime koristila. Nisam nikad od Andreje tražio da plati ratu leasinga kao što nisam niti ništa ostalo tražio. Auto sam održavao i plaćao sve do svibnja 2015. godine. Auto je u međuvremenu prodan.

Na pitanje pun. tužitelja da li je tužena platila bilo koju ratu stambenog kredita nakon prestanka bračne zajednice, tužitelj odgovara: ne. Kredit je u cijelosti otplaćen u veljači 2014.godine.

Na pitanje pun. tuženika kada je brak zaključen tužitelj odgovara: 19. svibnja 1990.g. Ja sam u to vrijeme bio u radnom odnosu, za tuženu ne znam, a iz podataka HZZO-a se vidi da nije imala prihode te godine. Na daljnje pitanje pun. tuženika što su stranke stekle za vrijeme trajanja braka od imovine, tužitelj odgovara: nismo stekli nikakvu zajedničku imovinu.

Na daljnje pitanje pun. tuženika da li je nakon prestanka bračne zajednice otuđio novčana sredstva na način da je iste prebacio na ime svojih roditelja, odnosno na svoje račune u inozemstvu, a nekretnine prenio na roditelje, tužitelj odgovara: nije točno, to se lako može dokazati. Točno je da sam ja 2011.godine, a nakon što mi je Andreja otkazala punomoć na računu i pokrenula postupak protiv mene i mojih roditelja, prenio iznos od 15% svih sredstava, odnosno 15% što je bilo na svim računima Tene, mene, Andreje i mojih roditelja, s tim da za Andreju govorim samo za 400.000,00 kn i to samo za tatu, a ostatak novca sam sa svog računa prebacio na drugi svoj račun u Austriji.

Kuću u Pisarovini u 12. mj.2011. sam prenio na roditelje, stan u Pleternici je 2001. godine kupio tata svojim sredstvima, a isto je tata 2005. kupio svojim sredstvima zemljište u Vinkovcima, a stan na Dobrom Dolu 47 je isto kupio moj otac 2007., a ja sam otplaćivao kredit. Ne odgovara istini da sam ja svu imovinu nakon prestanka bračne zajednice prenio na roditelje. Za vrijeme trajanja bračne zajednice ja nisam sklopio nikakav ugovor s tuženom koji se sad ovdje spominje, zašto bi dao svoju imovinu.

Na pitanje pun. tuženika da li je iznos od 20.000,00 kn koji je kako je naveo plaćao na ime uzdržavanja djece, uzeo u obzir sud prilikom donošenja odluke o uzdržavanju i datuma od kad teče uzdržavanja nakon prestanka braka: ne nije već mi je dosudio da plaćam 5.000,00 kn, 6.000,00 kn za Frana.

Na pitanje pun. tuženika da li je za podizanje kredita za kupnju stana otac tužene dao hipoteku na svojoj nekretnini, tužitelj odgovara: je.

Na pitanje pun. tuženika kada je prodan auto, tužitelj odgovara: 2015.godine, u ljeto, ne znam za koji iznos, između 3.000 i 6.000 EUR-a.

Na pitanje pun. tužitelja da li je točno da je tužena blokirala njegov račun i račune njegovih roditelja, tužitelj odgovara: da točno je i isti su u blokadi do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi za bračnu stečevinu.

Na pitanje pun. tužitelja da li je bilo koje sredstvo osiguranja kredita dignutog kod Hypo banke bilo aktivirano, tužitelja odgovara: ne. Napravio sam brisovno očitovanje za nekretninu Andrejina oca. Isto tako, hipoteka je bila na nekretnini koja je bila predmet kupnje.

Na tužitelja nema više pitanja. To je se što ima za iskazati.

Pun. tuženika prigovara istinitosti iskazu tužitelja u dijelu koje je naveo da sud prilikom razvoda nije uzeo činjenicu da je isti na ime uzdržavanja plaćao 20.000,00 kn jer je iz presuda i obrazloženja vidljivo da je sud to uzeo u obzir prilikom određivanja uzdržavanja pa je istog obvezao da uzdržavanje plaća od 1.12. 2011. Prigovara i dijelu iskaza u kome je naveo da je blokirana imovina roditelja.

Pun. tužitelja ističe da se radi o blokadi računa tužitelja i njegova oca.

TUŽENA ANDREJA METELKO-ZGOMBIĆ, kći Josipa, rođ. 15.11.1965.g., dipl. pravnik, Dobri Dol 49, Zagreb:

Točno je da je tužitelj uplatio navedeni iznos na moj račun kako je to naveo u svom iskazu kao i na ostale račune. Sve sam znala i to mi smo se tako dogovorili da ćemo raspodijeliti novac. Punomoć sam opozvala tužitelju u jesen 2011.godine tijekom razgovora o podjeli naše bračne stečevine. Inače ti razgovori su počeli negdje tijekom ožujka i travnja 2011. godine. Želim napomenuti da je u tim pregovorima oko naše podjele bračne stečevine Hrvoje napravio dvije tablice da bi se obuhvatila sva naša zajednička imovina, da se ne bi nešto ispustilo i previdjelo i meni je dao punomoć da idem provjeriti u svim bankama da li ima nekih novaca, na kojim računima, a koje smo možda previdjeli ili zaboravili. Ti naši pregovori su dugo trajali i ja sam shvatila da dogovora neće biti i opozvala sam mu punomoć. Povrat tih novaca nije me tražio dok smo razgovarali o podjeli naše bračne imovine već kasnije. Jedan dio novca sam podigla, jedan dio je ostao na računu i on predstavlja mali dio moje osobne imovine.

Što se tiče kredita za kupnju stana zajednički smo plaćali i otplaćivali kredit za vrijeme trajanja braka i točno je da je kredit otplaćen.

Točno je da je tužitelj za potrebe uzdržavanja djece i za potrebe kućanstva plaćao mjesečni iznos od 20.000,00 kn. Točno je da smo nas dvoje u pogledu tog postigli dogovor, novci su s njegova računa prebačeni na moj. Ja sam te novce koristila kako za uzdržavanje djece tako i za potrebe domaćinstva. Isto tako, osim navedenog iznosa tužitelj je davao i dodatna novčana sredstva isto kako sam davala i ja. Sin je tada bio u srednjoj školi, profesionalno se bavio tenisom pa je samim time trebala biti i pojačana prehrana i sve ostalo. Nikada nije tražio povrat tih sredstava, dapače, to je rekao i u brakorazvodnoj parnici i u brakorazvodnoj parnici mu je taj iznos koji je plaćao, uzet u obzir prilikom dosuđivanja alimentacije.

Što se tiče auta, isto tako je uzet zajednički i zajednički smo otplaćivali tijekom braka kao i sve ostalo. Formalno je auto glasio na Hrvoja kao i sve drugo. Ja sam auto nastavila koristiti i nakon prestanka bračne zajednice i koristila ga do 2015. kada je jedne noći tužitelj samo skinuo tablice s auta i onemogućio me u registraciji auta. Auto je u međuvremenu prodan, ja o tome nemam nikakva neposredna saznanja.

Na pitanje pun. tužitelja da li je aktivirala policu osiguranja, tužena odgovara: nakon proteka roka od 3 godine na koje je polica sklopljena, taj iznos odnosno iznos od 18.000 EUR-a se pribrojilo iznosu koji je bio na računu. Inače na računu je bilo 54.000 EUR-a plus 18.000 EUR-a, tako da se dobio iznos od 72.000 EUR-a. Na račun je stvarno položen iznos od 54.000 EUR-a.

Na daljnje pitanje pun. tužitelja zašto navod iz iskaza u kojem je navela da navedeni iznos smatra svojom osobnom imovinom,

Sud donosi

r j e š e n j e

zabranjuje se odgovor na postavljeno pitanje.

Na daljnje pitanje pun. tužitelja zašto iznos od 72.000 EUR-a nije spomenula u postupku utvrđenja bračne tečevine da su joj uplaćeni na račun, a sad tvrdi da je bračna stečevina, Sud donosi

r j e š e n j e

zabranjuje se odgovor na postavljeno pitanje.

Na pitanje pun. tužitelja da li je tužena platila bilo koju ratu na ime kredita nakon što je tužitelj odselio i predmetne nekretnine, a do otplate kredita, tužena odgovara: osobno

. / .

nisam ali očekujem da je to on otplatio našom zajedničkom imovinom koja je predmet podjele.

Želim napomenuti da sam ja zaposlena i stalnom radim i to od 1.1.1990.godine.

Pitanja više nema. To je sve što ima za iskazati.

Pun. tužitelja prigovara istinitosti iskaza tužene u dijelu koji se odnosi na uplatu iznosa od 72.000 EUR-a i da se radi o njenoj osobnoj imovini, isto tako kao i u dijelu da je 20.000,00 kn bilo samo za uzdržavanje djece te u odnosu na otplate kredita za otplatu stana kako tijekom braka tako i prestankom bračne zajednice, s obzirom da je tužena izvršila blokadu računa tužitelja i njegovog oca te dijelu iskaza u pogledu primanja tužene jer je iz potvrde HZMO vidljivo da prve 3 godine nije ostvarivala prihode.

Tužitelj osobno prigovara načinu vođenja rasprave navodeći da mu nije dopušteno ispitivanje tužene od strane suca.

Pun. tužitelja osim uvida u navedene spise nema daljnje dokazne prijedloge.

Pun. tuženika odustaje od istaknutog dokaznog prijedloga u vidu pribave kupoprodajnog ugovora o vozilu, a vezano za iskaz tužitelja. Opetovano predlaže prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka ovog suda P-8469/11.

Sud donosi

Rješenje

Današnje ročište se odgađa.

Daljnja odluka uslijedit će pisanim putem.

dovršeno u 10,30 sati

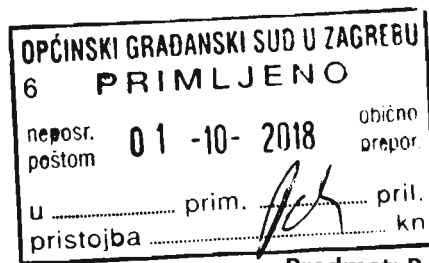
SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD, Zagreb
Ulica grada Vukovara 84, Zagreb,

Predmet: P-1803/15

PODNEŠAK TUŽITELJA

Dana 6. rujna 2018. godine održano je ročište u predmetu P-1803/15 na kojem je sutkinja gospođa Frigo Bomeštar ispitala stranke.

Nakon što je sutkinja ispitala stranke, pitanja su mogli postavljati punomoćnici stranaka i same stranke.

Punomoćnik tuženice Andreje Metelko postavio je tužitelju Hrvoju Zgombiću ovih šest (6) pitanja:

1. Kada je brak zaključen?
2. Sto su stranke stekle za vrijeme trajanja braka od imovine
3. da li je nakon prestanka bračne zajednice otuđio novčana sredstva na način da je iste prebacio na ime svojih roditelja, odnosno na svoje račune u inozemstvu a, nekretnine prenio na roditelje
4. da li je iznos od 20.000,00 kn koji je kako je naveo plaćao naime uzdržavanja djece, uzeo u obzir sud prilikom donošenja odluke o uzdržavanju i datuma od kad teče uzdržavanja nakon prestanka braka
5. da li je za podizanje kredita za kupnju stana otac tužene dao hipoteku na svojoj nekretnini
6. kada je prodan auto (Nissan Micra, *prim. tužitelja*)

Nakon toga punomoćnik tuženice više nema pitanja prema tužitelju.

Punomoćnica tužitelja Hrvoja Zgombića postavila je tuženici Andreji Metelko dva (2) pitanja:

1. Da li je aktivirala policu osiguranja?
2. Da li je tužena platila bilo koju ratu na ime kredita nakon što je tužitelji odselio iz predmetne nekretnine?

Kako je tužena Andreja Metelko na pitanje sutkinje o 500.000 Kn odgovorila: „**Jedan dio novca sam podigla, jedan dio je ostao na računu i on predstavlja mali dio moje osobne imovine**“, Punomoćnica tužiteljice pokušava tuženici Andreji Metelko postaviti, najuže vezana uz predmet tužbe, ova dva (2) pitanja:

3. zašto navod iz iskaza u kojem je navela da navedeni iznos smatra svojom osobnom imovinom?
4. zašto iznos od 72.000 EUR-a nije spomenula u postupku utvrđenja bračne tečevine da su joj uplaćeni na račun, a sad tvrdi da je to bračna stečevina?

Međutim, sutkinja za oba ova pitanja donosi rješenje: „**Zabranjuje se odgovor na postavljeno pitanje**“.

Zašto tuženica Andreja Metelko ne smije odgovoriti na pitanje zašto je izjavila da je 72.000 EUR koje joj je uplatio tužitelj Hrvoje Zgombić njezina osobna imovina, a u svojoj tužbi iz prosinca 2011. u predmetu P-8469/11 tvrdi da je to sve bračna stečevina?

Zašto tuženica Andreja Metelko ne smije odgovoriti na pitanje da u postupku utvrđenja bračne stečevine (postupak P-8469/11, *prim. tužitelja*) nije spomenula da joj je 72.000 EUR uplaćeno na račun?

Nakon tih zabrana od strane Sutkinje punomoćnica tužitelja odvjetnica gospođa Tamara Abel odustaje od postavljanja daljnjih pitanja.

Kako prema procesnim pravilima tužitelj Hrvoje Zgombić može sam ispitivati tuženicu, tužitelj traži od Sutkinje da dodatno sam ispita tuženicu.

Postavlja joj prvo pitanje: „**Kod koje banke je 1999. godine uzet predmetni kredit od 290.000 DEM?**“. Tuženica Andreja Metelko šuti, vrti glavom i ne daje odgovor. Tužitelj Hrvoje Zgombić traži od Sutkinje da se njegovo pitanje i činjenica da tuženica šuti i ne odgovara unese u Zapisnik što Sutkinja odbija, ali ne želi donijeti rješenje kojim se zabranjuje odgovor na pitanje.

Tužitelj zatim postavlja svoje drugo pitanje: „**U kojim vremenskim intervalima su se plaćali anuiteti tog kredita?**“. Tuženica Andreja Metelko šuti, vrti glavom i ne daje odgovor. Tužitelj Hrvoje Zgombić traži od Sutkinje da se njegovo pitanje i činjenica da tuženica šuti i ne odgovara unese u Zapisnik što Sutkinja odbija, ali ne želi donijeti rješenje kojim se zabranjuje odgovor na pitanje.

Nakon toga Sutkinja gospođa Frigo Bomeštar bez rješenja zabranjuje Tužitelju postavljanje pitanja, na što Tužitelj prigovara, a njegov prigovor se unosi u Zapisnik s ovom formulacijom: „**Tužitelj osobno prigovara načinu vođenja rasprave navodeći da mu nije dopušteno ispitivanje tužene od strane suca.**“

Zašto Tužitelj Tuženici postavlja ta dva pitanja i zašto Tuženica ne želi odgovoriti na njih?

Tuženica ne želi odgovoriti na ta dva pitanja jer je na prvo pitanje u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. u predmetu P-8469/11 odgovorila da je predmetni kredit uzet kod Reiffaisen banke, a taj kredit stvarno je uzet kod Hypo banke.

Tuženica ne želi odgovoriti na drugo pitanje jer je u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. u predmetu P-8469/11 odgovorila da se anuiteti plaćaju polugodišnje, a oni se u stvarnosti plaćaju mjesečno (kao i svaki normalni kredit građanima).

Međutim, u drugom pasusu na stranici 4 Zapisnika od 6. rujna 2018. tužiteljica na pitanje Sutkinje navodi: „**Što se tiče kredita za kupnju stana zajednički smo plaćali i otplaćivali kredit za vrijeme trajanja braka**“. Dakle, tužiteljica koja tvrdi da je sve „zajednički plaćano“, ne zna kod koje banke je kredit uzet i ne zna u kojim intervalima se plaćaju anuiteti za taj kredit, a tim kreditom rješava svoje životno pitanje. Tko je to po njoj svakih šest mjeseci mjesečno štedio i odvajao na stranu kako bi se plaćali polugodišnji anuiteti? Ali pouzdano zna da je to „zajednički plaćano“. U svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. na 27 mjesta izjavljuje da je sve „plaćano zajednički“, ali o tome što je plaćano i koliko praktički ne zna ništa.

Zašto Sutkinja odbija unijeti u Zapisnik dva pitanja Tužitelja i činjenicu da Tuženica ne odgovara na ta dva pitanja?

Zašto se Tužitelju u cijelosti zabranjuje postavljanje pitanja Tuženici? Pitanja Tužitelja su najuže moguće vezana za predmet tužbe, za razliku od pitanja koja postavlja npr. g. Igor Hrabar. Prva četiri (od šest) pitanja g. Igora Hrabara nikakve veze nemaju s predmetom spora što ga vodi gospođa Frigo Bomeštar, ali Sutkinja bez problema dopušta g. Igoru Hrabaru da Tužitelju postavlja pitanja koja želi.

Vratimo se na „**zajedničko plaćanje**“. Osim kredita za Dobri dol 49 koji plaća u 180 rata, tužitelj ima i kredit za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj 25 u Zagrebu iz ožujka 1998. za koji plaća rate kredita od ožujka 1998, do prosinca 2004. kad je taj prostor prodan, dakle ukupno 80 mjeseci. Isto tako tužitelj plaća

pet godina rate lizinga za auto Nissan Micra koji koristi tužiteljica, ukupno 60 mjeseci. Isto tako, tužitelj plaća od 2007. rate kredita za stan na Dobrom dolu 47, pa sve do 2015., dakle 85 mjeseci. Isto tako Tužitelj Hrvoje Zgombić plaća najmanje cca 200 mjeseci teniske i kondicijske treninge, psihologe i teniske terene zajedničkog sina Tužitelja i Tuženice.

Gledajući sve te kreditne ili lizing aranžmane te treninge sina, tužitelj plaća 605 mjeseci kreditne ili lizing rate i trening, dakle 605 puta netko je morao zaraditi novac i otići fizički u banku i platiti te rate ili treninge – 605 puta. Tuženice nema nigdje, ali na Sudu izjavljuje da sve „**zajedno plaćamo**“. 605 puta trebalo je pribaviti novac, 605 puta trebalo je platiti rate i treninge, ali po Tuženici sve je to rađeno „**zajedno**“. A što mislite, gospođo Frigo Bomeštar tko je pregovarao s prodavateljima i kupcima tih nekretnina ili za lizinge auta ili tko je pregovarao o cijeni teniskih treninga i drugih troškova povezanih s tenisom? Zar mislite da je u tome Andreja Metelko imala ikakvu ulogu, osim što je po njoj sve to rađeno „**zajednički**“. Što mislite, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom i Zvonimirom Zgombićem vodila svoje kućanstvo, je li zajedno s lažljivicom Slavicom Zgombić (po g. Igoru Hrabaru) prala stan na Dobrom dolu 49 iza majstora, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom i Zvonimirom Zgombićem čistila šutu i smeće tijekom tri godine koliko je mijenjana vanjska stolarija u stanu na Dobrom dolu 49, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom Zgombić, lažljivicom kako ju proglašava g. Igor Hrabar, prala 20 godina svoje donje rublje?

Na ročištu od 14. siječnja 2016. na kojem su Andreju Metelko zastupali odvjetnici gospođa Ana Hrabar i g. Marko Hrabar, tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je kredit „**u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračne zajednice**“. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a kredit je otplaćen u veljači 2014., dakle dvije godine i osam mjeseci kasnije. Hoće li Sud reagirati na te laži Andreje Metelko koje izlaze iz usta njezinih odvjetnika?

Na istom tom ročištu tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je automobil „**kupljen za vrijeme bračne zajednice koje vozilo je tužitelj otuđio nakon prestanka bračne zajednice**“. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a glupi tužitelj Hrvoje Zgombić brine se o tom automobilu (koji koristi samo Andreja Metelko) još pune četiri godine, sve do svibnja 2015. Brine se o servisima tog auta, godišnjoj registraciji, sezonskoj zamjeni guma, i to sve naravno i plaća. Hoće li Sud reagirati na te laži Andreje Metelko koje izlaze iz usta njezinih odvjetnika?

U pismu Tuženice Tužitelju u jednom drugom sudskom predmetu sama izjavljuje da su roditelji Tužitelja vodili kućanstvo, a ona, eto, „**nije stekla taj refleks**“. Dapače izjavljuje u tom pismu Tužitelju: „**Tvoji su nam se u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili**“. Međutim, na ročištu pred Sudom od 7. listopada 2013. hladnokrvno će lagati: „**Roditelji Hrvoja par sati dnevno su čuvali djecu**“.

Iako su to za neke ljude samo sitnice (ne i za Zvonimira i Slavicu Zgombić [ženu lažljivicu kako to tvrdi g. Igor Hrabar]), čini se da bi bilo vrijedno spomenuti ih na ovom mjestu. U vrijeme kad se Tužitelj rastaje od Tuženice (po njoj lipanj 2011.) zajednička djeca imala su već ukupno 37 rođendana. Za tih 37 rođendana tijekom tih 21 godine braka majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) radi za svaki rođendan djece tri vrste kolača, majka Tuženice ili Tuženica nikad niti jedan.

Glupa, vrlo glupa Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) godinama radi i kolače za proslave kod Metelkovih ili njihove rodbine na koje Slavica i Zvonimir Zgombić uopće nisu pozivani.

Kad se kćer Tužitelja i Tuženice zaposlila nakon završetka fakulteta majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan kćeri kuha objed da kćer na poslu može objedovati domaću hranu. Majka Tuženice Ljiljana Metelko ili Tuženica Andreja Metelko niti jedan.

Na moru na koje je Tužitelj vodio i svoje roditelje i majku Andreje Metelko (Tužitelj na sva ta ljetovanja zove i oca Andreje Metelko, ali on je svoja ljetovanja i zimovanja radije provodio s gospođom Vericom Ferić), majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan djeci i svima nama radi palačinke (što mislite koliko je palačinki napravila majka Andreje Metelko ili sama Andreja Metelko?).

Na moru majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan pere kupaonicu i wc školjku koju svi mi koristimo. Majka Andreje Metelko ili sama Andreja Metelko niti jednom.

Na moru, majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) čisti, pere i mete cijeli apartman i terasu u kojem boravi Tužitelj s Andrejom Metelko i svojom djecom i s majkom tuženice Ljiljanom Metelko. Dok Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) tako vrijedno radi i mete terasu, Ljiljana Metelko i njezina kćer Andreja Metelko bivaju naslonjene na štok vrata terase, bivaju naslonjene na štok vrata kupaonice dok Slavica Zgombić pere wc školjku, bivaju naslonjene njih dvije na štok vrata kuhinje dok Slavica Zgombić peče palačinke i smiju joj se. A danas je Slavica Zgombić za Josipa i Damira Metelko, za Ljiljanu Metelko, za Andreju Metelko i za g. Igora Hrabara još samo lažljivica.

Tuženi na ljetovanjima i zimovanjima radi svake noći šest do sedam sati, a Andreja Metelko u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. o radu tužitelja Hrvoja Zgombića iskazuje ovako:

„Jednako su nam izgledala i ljetovanja i zimovanja na kojima je Hrvoje vrlo često pisao tako s nama nije bio navečer, a kako je radio do kasno nije bio niti drugo jutro, budući se kasno digao“. Osim izmišljotine da tužitelj nije bio s Andrejom i djecom na večer (jer je počinjao raditi oko 22 ili 23 sata kad su djeca već otišla na spavanje, a onda je zaista radio do 4 ili pet ujutro), Tužitelj je sve večeri provodio s djecom. A što misli Andreja Metelko, da tužitelj nije imao pametnijeg posla, već raditi? Ali tužitelj se cijelo vrijeme skrbio o svojoj obitelji, da im pruži najviše što on sa svojim sposobnostima može pružiti. Nije bacio sve karte na svoju karijeru, već se brinuo o svojoj obitelji. Brinuo se i o Andreji Metelko, držao ju je kao kaplju vode na svom dlanu, kao i njegov otac Zvonimir, kako i njegova majka Slavica (za koju g. Igor Hrabar i Andreja Metelko tvrde da je lažljivica).

Ali Andreja Metelko danas ne samo da tvrdi da su ona i Zvonimir i Slavica Zgombić (žena lažljivica kako kaže g. Igor Hrabar) sve **„zajedno radili“**, već ide i puno dalje i tvrdi da je ona sve radila, a da su Zvonimir i lažljivica Slavica (po g. Igoru Hrabaru) samo par sati čuvali djecu, tvrdi da su ona i Tužitelj sve **„zajedno plaćali“**, čudi da i tu ne ide dalje i tvrdi da je ona sve plaćala. To neće tvrditi jer postoje dokazi o tome tko je plaćao.

Andreja Metelko u svom iskazu od 7. listopada 2013. navodi: **„Cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice brinula sam se o djeci, vodila sam domaćinstvo“** i **„Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu“**. Ali u svom pismu Tužitelju koje je dio jednog drugog sudskog postupka, Andreja Metelko Zvonimira i Slavicu Zgombić (to je ona gospođa što ju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom), opisuje sasvim drukčije, upravo suprotno.

Što Andreja Metelko kaže u tom pismu: **„Dragi su mi i volim ih. Oni su nam se, nepitani, u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili. Toliko bi ipak trebao biti pošten i priznati da je nemoguće tvoju mamu držati dalje od bilo kakvih poslova dok satima boravi u našem stanu. I onda ona vidi da su neke**

namirnice pri kraju, pa ih nabavi, vidi da nekog majstora treba zvati i nešto sitno popraviti, zna da je cijeli dan u stanu i da je zgodnije majstore naručivati ujutro, pa i to obavi. I TAKO NISAM SAMA STEKLA TAJ REFLEKS, PRIZNAJEM (za vođenje kućanstva, prim. tužitelj). Sada kada malo više promišljam o nama i našem zajedničkom životu, rekla bih da su u jednom velikom dijelu oni i živjeli s nama. I nisu odlazili kad smo mi dolazili s posla, već su nastavili biti s nama - kao dio naše obitelji."

Ali da bi povećala svoj doprinos u skladu sa Zakonom o braku i porodičnim odnosima koji je važio do kraja lipnja 1999., pa onda tako i svoj udio u bračnoj stečevini, odnosno u „zajedničkoj imovini“ kako je tada taj zakon nazivao bračnu stečevinu, laže Andreja Metelko da je ona vodila svoje kućanstvo, prikazuje posve minornim doprinos njezinoj bračnoj zajednici Zvonimira i Slavice Zgombić (to je ona žena što ju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom). Svodi Andreja Metelko sramotno sve ono što su od 1990. do 2011. učinili Zvonimir i Slavica Zgombić na „**nekoliko sati čuvanja djece**“. Proglašava ih neradnicima koje se eto nekako ipak uspjelo natjerati, na jedvite jade, da čuvaju djecu par sati dnevno. Radi to Andreja Metelko zajedno s dvoje ljudi čija imena se sad nitko ne usudi izgovoriti.

U svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. navodi Andreja Metelko: „**Hrvojeva majka je vrijedna domaćica te je za vrijeme boravka u stanu sama obavljala određene poslove kao brisanje prašine, pranje suda, čišćenje wc-a, a ja sam joj nebrojeno puta rekla da to ne čini**“. Ali ne pada na pamet Andreji Metelko da izjavi što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić počisti stan, da ga usisa; što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić opere rublje, što je sprječavalo da prije Slavice Zgombić ispegla rublje, što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić opere svoje donje rublje, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića plati račune za stan u kojem živi, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića nabavi voće i povrće s tržnice, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića kupi i druge namirnice u dućanima. Što je Andreju Metelko sprječavalo da prije Slavice Zgombić (lažljivice po g. Igoru Hrabaru) napravi zimnicu. Što mislite gospođo Frigo Bomeštar, koliko zimnica (ajvara i pekmeza) je napravila Andreja Metelko ili njezina majka Ljiljana Metelko? Niti jednu, naravno!

Skoro smo zaboravili – tko je ta žena Slavica Zgombić koju toliko često spominjemo? Zna, to je ona žena što je g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom, smije joj se u lice i pilji besramno u nju dok Andreja Metelko 7. listopada 2013. daje svoj iskaz (svjedok tome je Slavica Zgombić), a Andreja Metelko se u cijelosti slaže s tom konstatacijom g. Igora Hrabara. Jedini problem g. Igora Hrabara, kao i Andreje Metelko, što nikada niti jednu konkretnu izjavu Slavice Zgombić nije citirao, pa onda pokazao i dokazao ta je ta izjava lažna zato jer tih lažnih izjava nema. Ali zato će g. Igor Hrabar bez imalo problema slagati kako Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i lažljivica Slavica Zgombić (po g. Igoru Hrabaru) iznose „**laži i neistine**“ o njegovoj supruzi gospođi prof.dr.sc. Dubravki Hrabar iako neće biti u stanju navesti kad su to, gdje i što točno „**lažno i neistinito**“ iskazivali Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i lažljivica Slavica Zgombić (po jasnim i nedvojbenim saznanjima g. Igora Hrabara) o gospođi profesor dr.sc. Dubravki Hrabar, a to zato što takvih izjava nema.

Hoćete li se pitati gospođo Frigo Bomeštar, Vi ili gospođa Zrinka Mataja, koliko je puta za trajanja njezine bračne zajednice Andreja Metelko promijenila posteljinu na svom bračnom krevetu ili krevetu svoje djece, koliko je puta tu posteljinu oprala i ispeglala; koliko puta je promijenila ručnike u kupaonici. Što je sprječavalo Andreju Metelko da to napravi prije Slavice Zgombić (žene lažljivice kako to kaže g. Igor Hrabar).

Ako se pitate, pa gdje je tu Tužitelj, gdje je tu Hrvoje Zgombić, zašto njega nema u svim tim kućanskim poslovima, Tužitelj je radio svaki dan 14 do 15 sati, pa i subotom i nedjeljom, tužitelj radi na svim ljetovanjima i zimovanjima svake noći tih ljetovanja ili zimovanja, plaćao sve kredite i lizinge, brinuo se o svim potrebama djece, kako to i sama Andreja Metelko posvjedočuje u svom iskazu pred Sudom od 7.

listopada 2013. Za vašu informaciju gospođu Frigo Bomeštar, 605 mjeseci plaćanja rata kredita i lizinga iznosi 50 godina i 5 mjeseci. Pregovarao je Tužitelj s bankama, pregovarao s prodavateljima ili kupcima nekretnina, organizirao i plaćao sve majstore za sve nekretnine. A što je za to vrijeme radila Andreja Metelko? Ništa! Što je njezina obitelj imala od posla Andreje Metelko? Ništa! Je li Vama normalno gospođu Frigo Bomeštar da u 605 navrata, u 605 mjeseci (55 godina i pet mjeseci) Andreja Metelko ne izvrši baš niti jedno jedino plaćanje, niti jedno jedino? Zar Vam se čini normalnim da Andreja Metelko tvrdi da je to sve ona radila „zajedno“ s Tužiteljem Hrvojem Zgombićem, da je 605 puta „zajedno“ s Hrvojem Zgombićem plaćala sve te izdatke? Tko će izračunati koliko puta je od 1992. do 2011. Zvonimir Zgombić platio račune kućanstva Andreje Metelko i Tužitelja? Što mislite gospođu Frigo Bomeštar koliko puta je te račune tijekom 20 godina platio prof.dr.sc. Josip Metelko?

U stanu na Dobrom dolu 47 koji je Zrinka Mataja svojom djelomičnom presudom dodijelila u polovici Andreji Metelko, stanu koji je u vlasništvu Zvonimira Zgombića, stanu za koji je Tužitelj 2007. uzeo kredit za platiti stan u vrijednosti 150.000 EUR, a čija je glavnica zbog valutne klauzule u CHF nakon osam godina urednog plaćanja narasla na 180.000 EUR, cijeli taj kredit svojom presudom Zrinka Mataja ostavlja Tužitelju. U tom stanu 10 godina nezakonito boravi jedna gospođa, ne plaća najam niti režije; sve to plaća Tužitelj. Samo se Tužitelj i odvjetnici Zvonimira Zgombića 10 godina time bave do pravomoćne presude u korist Zvonimira Zgombića, Andreja Metelko pojma o tome nema, niti ju zanima. Pa na Sudu 7. listopada 2013. izjavljuje da je kredit za taj stan do kraja bračne zajednice u lipnju 2011. (po njoj) „**plaćala zajedno**“ s Tužiteljem, a kad je on otišao da „**više ne zna što je s tim**“. Gdje je odjednom nestalo „**zajedničko plaćanje**“? Ne zanima je stanje njezine imovine, plaća li se kredit za taj stan i hoće li taj stan možda završiti na bubnju, kao i stan na Dobrom dolu 49. Nije joj palo na pamet da sama nastavi plaćati za stan na Dobrom dolu 47 za koji tvrdi da je njezin. Nije joj palo na pamet da sama nastavi plaćati za stan na Dobrom dolu 49 za koji tvrdi da je njezin. Ali traži Andreja Metelko polovicu stana na Dobrom dolu 47 i daje joj ga Zrinka Mataja svojom nezakonitom presudom. Pa Andreja Metelko čak ne zna u kojoj je banci uzet kredit za stan na Dobrom dolu 49 u kojem živi od 1999. do danas; nema pojma kako često se plaćaju rate tog kredita. Živi u tom stanu na Dobrom dolu 49 već gotovo 30 godina na teret Tužitelja, Zvonimira i Slavice Zgombić (lažljivice po g. Igoru Hrabaru) koji su oni u cijelosti platili. Ne zna da se rate plaćaju mjesečno, misli da su rate polugodišnje, ali zna da je to sve „**zajedničko**“. Danas Andreja Metelko kaže Zgombićima – vi ne možete dolaziti u taj stan (na Dobrom dolu 49). To je moje kao i polovica svega što ste vi stjecali od 50-tih godina prošlog stoljeća.

Za taj stan na Dobrom dolu 49 u kojem živi Andreja Metelko Tužitelju stalno godinama dolaze prijedlozi ovrhe za neplaćene račune (što potvrđuje u predmetu P-8469/11 i svjedokinja gospođa Veronika Ceković) jer Andreja Metelko ne plaća svoje račune za stan u kojem živi. Zadnju takvu ovrhu dobio je Tužitelj za neplaćene račune za vodu u iznosu od 760 Kn plus zatezne kamate 21. rujna 2018.

Ali za Andreju Metelko sve je to „**zajednički**“. Pa kad tužitelj plaća 605 rata kredita, lizinga i treninga za Andreju Metelko, oni to rade „**zajedno**“. Kad se Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) ubija od posla u stanu u kojem živi Andreja Metelko, za Andreju Metelko, očito, ona i Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) njih dvije to rade „**zajedno**“. Kad Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) 20 godina pere gaće Andreje Metelko, očito, to Andreja Metelko i Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) rade „**zajedno**“. Tako tvrdi Andreja Metelko!

Nemojte misliti da se Andreja Metelko možda ne slaže s tvrdnjom g. Igora Hrabara da je Slavica Zgombić lažljivica. Tog dana, 9. travnja 2014. kad g. Igor Hrabar cijeli iskaz Slavice Zgombić u njezinoj nazočnosti Slavice Zgombić, u nazočnosti Zvonimira Zgombića Hrvoja Zgombića, Zrinke Mataje i njezine gospođe zapisničarke i same Andreje Metelko, Slavicu Zgombić proglašava lažljivicom, sjedi Andreja Metelko na dva metra od Slavice Zgombić, gleda u njezina staračka i pogrbljena leđa i u cijelosti se slaže s tvrdnjom g. Igora Hrabara da je Slavica Zgombić lažljivica.

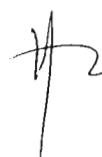
U postupku P-8469/11 koji vodi Zrinka Mataja traže sve troje tuženih Zgombića njihovo suočenje s Andrejom Metelko da im Andreja Metelko u oči kaže da su lažljivci, a ne dok im kukavički gleda u leđa dok daju svoje iskaze. Da im hrabro pogleda ravno u oči i kaže im da lažu. Ali to se neće i ne može dopustiti na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, ne može se dopustiti niti snimanje ročišta koje traži tužena obitelj Zgombić spremna da sama podmiri sve troškove tog snimanja, a ročište na kojem iskaz daje Andreje Metelko tog 7. listopada 2013. proglašava se tajnim.

Vratimo se pitanjima tužitelja kome nije bilo dopušteno ispitati Andreju Metelko. Tužitelj je imao pripremljenih 50-tak pitanja, ali se tijekom trajanja ročišta od 6. rujna 2018. odlučio postaviti samo nekoliko, osim dva gore navedena koja je gospođa Frigo Bomeštar odbila unijeti u Zapisnik, kao i činjenicu da Andreja Metelko šuti i ne odgovara na ta pitanja. Kako mu nije bilo dopušteno postavljati pitanja na ročištu, evo tih nekoliko pitanja Andreji Metelko u ovom podnesku:

1. Kakva je bila solventnost i likvidnost naše bračne zajednice te 1999.?
2. Jesam li ja od 1990. do 2011. imao vlastitu (posebnu) imovinu?
3. Jesi li ti od 1990. do 2011. imala svoju vlastitu (posebnu) imovinu?
4. Zašto 2012. nisi u svojoj imovinskoj kartici prikazala svoju policu životnog osiguranja u iznosu od 18.000 EUR
5. Zašto si 2012. u svojoj imovinskoj kartici prikazala kreditnu obvezu u iznosu 10 puta većem od stvarne (290.000 DEM umjesto 25.000 DEM).
6. Ako su naše neto plaće 1999. godine mjesečno iznosile zbrojeno cca 11.000 Kn, a rate dva kredita cca 18.000 Kn, iz kojih izvora je plaćana razlika.
7. Iz kojih izvora je investirano 1998. cca 60.000 DEM za uređenje i opremanje ureda u Preradovićevoj 25, a iz kojih izvora je investirano 1999. cca 100.000 DEM za uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49.

Međutim, nije bilo dopušteno Tužitelju da ta ili bilo koja druga pitanja postavi Andreji Metelko tako da, kako sada stvari stoje, nikada nećemo saznati što bi o tih sedam pitanja, uz gore a navedena dva, slagala ili odšutjela Andreja Metelko.

Nije bilo dopušteno da se čuje kakve sve notorne gluposti (i laži) izgovara Andreja Metelko u odnosu na kredit iz 1999. za kupnju stana na Dobrom dolu 49. Tako Andreja Metelko, na primjer, navodi u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. ovo: „**Taj stan** (na Dobrom dolu 50 u kojem od 2003. žive Zvonimir i Slavica Zgombić [žena lažljivica kako to tvrdi g. Igor Hrabar], *prim. Tužitelja*) **je kupljen dijelom sredstvima koji potječu iz kredita kojim je kupljen naš stan na Dobrom dolu 49.**“. Po Andreji Metelko, postoji budala koja bi 1999. uzela kredit uz 9% kamatnu stopu godišnje dekurzivno, a onda bi ta budala čuvala negdje taj novac i cijelo vrijeme plaćala glavnici i kamatu na taj kredit po stopi od 9%, da bi onda nakon četiri godine koristila taj kredit ili dio tog kredita da se kupi stan na Dobrom dolu 50 Zvonimiru i Slavici Zgombić (ženi koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom). Stan na Dobrom dolu 49 koštao je s porezom na promet 288.750

DEM, a kredit za taj stan je uzet kod Hypo banke u veljači 1999. u iznosu od 290.000 Kn. Ali tvrdi Andreja Metelko da je iznos tog kredita korišten četiri godine kasnije za kupnju stana na Dobrom dolu 50?!

Na ročištu pred Sudom Andreja Metelko o kreditu koji je uzet za kupnju stana na Dobrom dolu 49 navodi ovo: „**Kredit smo otplaćivali sredstvima iz naših plaća a kada je suprug osnovao firmu Zgombić i partneri dio sredstava dolazio je i iz firme, to je bio naš prihod.**“. Ne pada na pamet Andreji Metelko da objasni, niti Zrinki Mataji da je upita, pa niti Vama gospođo Frigo Bomeštar, kako su to kredit čije su mjesečne rate iznosile cca 11.000 Kn „**zajednički otplaćivali**“ Andreja Metelko i Tužitelj, dok su im plaće te 1999. iznosile također cca 11.000 Kn, pri čemu još Andreja Metelko tvrdi u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. da su te rate polugodišnje, a ne mjesečne. Iz kojih izvora su plaćani troškovi kućanstva i djece? Iz kojih izvora su plaćane mjesečne rate drugog kredita iz 1998. u iznosu od cca 7.000 Kn. Da ne bude zabune o izvorima za otplatu kreditâ, kad Andreja Metelko kaže da je kredit otplaćivan i iz prihoda firme Zgombić & Partneri, ta firma osnovana je tek krajem ožujka 2003. godine, dakle više od četiri godine nakon što je uzet kredit za stan na Dobrom dolu 49. Iz kojih izvora su te 1999. godine Andreja Metelko i Tužitelji plaćali dvije mjesečne rate kredita u ukupnom iznosu od cca 18.000 Kn, dok su njihove zbrojene mjesečne neto plaće iznosile oko 11.000 Kn, pri čemu se uopće ne razmatra koliko su tada bili troškovi kućanstva, automobila, djece, ljetovanja i zimovanja? To pitanje na žalost, nikoga na Općinskom građanskom sudu ne zanima! Iz kojih izvora je plaćeno uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49 te 1999. godine u iznosu od 100.000 DEM? Iz kojih izvora je plaćeno uređenje i opremanje ureda u Preradovićevoj 25 1998. godine u iznosu od 60.000 DEM?

Tužitelja zanima koliko je za Sud vjerodostojan ovaj podnesak ili će biti, kako to standardno tvrde već sedam dugih godina Andreja Metelko i Zrinka Mataja u postupku P-8469/11 za sve podneske Hrvoja, Zvonimira i Slavice Zgombić (žene lažljivice po g. Igoru Hrabaru), proglašen „**pravno irelevantnim**“.

U Zagrebu, 25. rujna 2018.

Hrvoje Zgombić

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski građanski sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

ABEL & GRENAC
ODVJETNIČKO Društvo

18-12-2018

PRIMLJENO

P O Z I V Z A G L A V N U R A S P R A V U

Odvjetnič. druš. Abel & Grenac

Pravna stvar

Tužitelj: Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb
zastupanog po punomoćniku Odvjetnič. druš. Abel & Grenac

Tuženik: Andreja Metelko-Zgombić, OIB 43592702477, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb
zastupanog po punomoćniku Igor Hrabar

Radi: Obvezno - isplata

Pozivate se na ročište u gornjoj pravnoj stvari na dan 22. siječnja 2019. u 12:15 sati, u ovaj sud, soba broj 411 / IV kat .

Nalaže se strankama da na ročište donesu sve isprave koje im služe za dokaz, a i sve predmete koje treba razgledati u sudu (članak 286. stavak 2. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP).

U Zagrebu, 7. prosinca 2018.

Sudac

Helena Frigo Bomeštar, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Sandra Jurčec

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 303

Poslovni broj 21 P-1803/15

Zapisnik
od 22. siječnja 2019.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu
Prisutni od suda:

HELENA FRIGO BOMEŠTAR
Sudac

Tužitelj: Hrvoje Zgombić

Tuženi: Andreja Metelko Zgombić

Sandra Jurčec
zapisničar

Radi: isplate

Sudac započinje glavnu raspravu u 12,15 sati, i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: tužitelj osobno uz pun. Tamaru Abel odv.

Za tuženog: tužena osobno uz pun. Igor Hrabar odv.

Punomoć. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te kod svih dosadašnjih navoda.

Punomoć. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i kod svih dosadašnjih navoda. U pogledu postavljenog tužbenog zahtjeva i to sve četiri istog ističe da tužitelj nije dokazao niti osnov, a niti visinu postavljenog tužbenog zahtjeva te posebno ističe da u bračnoj stečevini postoji zakonska presumcija gdje je imovina koja je stečena za vrijeme trajanja braka polovina cjelokupne imovine i radi se o zakonskoj presumciji a da postoji nešto što se naziva vlastita imovina što tuženik osim svojim iskazom ničim drugim nije dokazao.

Pun. tužitelja naknadno ističe da se u konkretnom slučaju radi o pravnom pitanju. Nastavno ističe da su i osnov i visina dokazani dokumentacijom dostavljenom u privitku tužbe.

Stranke nakon upozorenja suda temeljem odredbe čl. 219 u svezi s čl. 221 a ZPP-a navode da nemaju daljnje dokazne prijedloge.

Tužitelj predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje trošak prema troškovniku koji prilaže.

Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev te potražuje trošak prema troškovniku koji prilaže.

Sud donosi

r j e š e n j e

daljnji dokazi neće se provoditi.

Vrši se uvid u spis i dokumentaciju koja prileži spisu te se isti čita u cijelosti.

Čitaju se spisi Ovrpl-11366/12 i Ovr-1777/15.

Glavna rasprava zaključena.

Ročište za objavu i uručenje presude određuje se za dan

01. ožujka 2019. godine u 11,45 sati

što prisutni primaju na znanje i obvezuju se pristupiti bez posebnog poziva.

Stranke upozorene temeljem odredbe čl. 335 Zakona o parničnom postupku (NN 53/01, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13).

dovršeno u 12,30 sati

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski građanski sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Poslovni broj: 21 : P-1803/2015-35

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu po ovlaštenom službeniku toga suda Sandri Jućec, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb, protiv tuženika Andreja Metelko-Zgombić, OIB 43592702477, Dobri Dol 49, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Igor Hrabar, radi Obvezno - isplata, 1. ožujka 2019.

r i j e š i o j e

I Nalaže se Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539, u roku od 8 dana po primitku ovog rješenja platiti sudsku pristojbu za Tužba u iznosu od 5.000,00 kn (čl. 39. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“ br. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15; dalje ZSP).

II Gornji iznos doznačite – uplatite kod banke ili pošte u korist računa prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160, pozivom na broj HR635045-42910-10036790311 opis plaćanja:Pristojba P-1803/2015, OGS ZG..

III Izvornu potvrdu o doznaci – uplati prilijepiti na poledini ovog rješenja, a nakon toga vratiti rješenje ovom sudu u gore navedenom roku.

IV Ako pristojbeni obveznik ne plati pristojbu u ostavljenom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, nalaže se Financijskoj agenciji provesti ovrhu na novčanim sredstvima pristojbenog obveznika sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (čl. 39. st. 5. i čl. 40. st. 1. ZSP-a).

V Nalaže se Financijskoj agenciji da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese s računa pristojbenog obveznika i oročenih novčanih sredstava pristojbenog obveznika na račun prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske iz točke II ovoga rješenja, osim primanja i naknada iz čl. 172. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14; dalje OZ) i iznosa koji su izuzeti od ovrhe po čl. 173. OZ.

U Zagrebu, 1. ožujka 2019.

Ovlašteni službenik
Sandra Jurčec ,v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopušten je prigovor. Prigovor se podnosi ovom sudu u 1 primjerku, u roku od 3 dana od dana primitka prijepisa ovog rješenja (čl. 39.a ZSP-a).

DNA:

1. Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik:

Adnela Vujec

Podaci za uplatu pristojbe

Tužba

Platitelj:	Hrvoje Zgombić, OIB 53023529539
Primatelj:	Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos:	5.000,00 kn
Rok plaćanja	11. ožujka 2019.
IBAN primatelja:	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja:	HR635045-42910-10036790311
Opis plaćanja:	Pristojba P-1803/2015, OGS ZG.

Kod plaćanja obavezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.

Ukoliko ste pristojbu već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.

Uz pomoć odgovarajuće aplikacije automatski popunite podatke za elektronsko plaćanje učitavanjem priloženog 2D barkoda.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. 21 P-1803/15 - 34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Heleni Frigo Bomeštar, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Zgombića iz Zagreba, Dobri dol 49, OIB:53023529539, protiv tužene Andreje Metelko Zgombić iz Zagreba, Dobri dol 49, OIB:43592702477 zastupane po punomoćniku Igoru Hrabar odvjetniku iz Odvjetničkog društva Hrabar & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 22. siječnja 2019.. godine u prisutnosti stranaka osobno uz punomoćnike, dana 1. ožujka 2019. godine

p r e s u d i o j e :

I Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"I Nalaže se tuženiku Andreji Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB:43592702477 isplatiti tužitelju Hrvoju Zgombiću, Zagreb, Dobri dol 49, OIB:53023529539 iznos od

- 72.000 EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 16.11.2010.godine do 30. lipnja 2011.godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011.godine do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl.29 st.(2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske narodne banke o važećoj eskontnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

- 260.000,00 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.3.2015.godine do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl.29 st.(2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske narodne banke o važećoj eskontnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena;

- 819.360,27 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.3.2015.godine do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl.29 st.(2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske narodne banke o važećoj eskontnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena,

- 185.418,33 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 27.3.2015.godine do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl.29 st.(2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske narodne banke o važećoj eskontnoj stopi koja se određuje za svako polugodište

uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, sve u roku 8 (osam) dana.

II Nalaže se tuženiku Andreji Metelko Zgombić, Zagreb, Dobri dol 49, OIB:43592702477 naknaditi tužitelju Hrvoju Zgombiću, Zagreb, Dobri dol 49, OIB:53023529539 troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom na trošak parničnog postupka od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate po kamatnoj stopi od 12% godišnje, a u slučaju izmjene eskontne stope po stopi određenoj sukladno odredbi čl.29 st.(2) Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08,) i Odluci Hrvatske narodne banke o važećoj eskontnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 (pet) postotnih poena, sve u roku 8 (osam) dana."

II Nalaže se tužitelju naknaditi tuženoj prouzročen parnični trošak u iznosu od 115.937,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. ožujka 2019.godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 27. ožujka 2015.godine navodi da su stranke bile u braku, a koji brak je razveden presudom ovog suda posl. br. P2-482/12 od 15. siječnja 2013.godine. Navodi da je tuženoj dana 15.11.2010.godine radi disperzije rizika uplatio iznos od 72.000 Eur-a s nalogom da navedeni iznos oroči kod Raiffeisenbanka Austrija d.d. i da je tuženoj dana 30.9.2011.godine opozvao punomoć na navedenom računu nakon čega je od tužene tražio povrat navedenih sredstava što je ista odbila te stoga potražuje isplatu iznosa od 72.000 Eur-a u kunskoj protuvrijednosti uvećano za kamate od 16.11.2010.godine.

Tužitelj nadalje navodi da je u razdoblju od 15.11.2010. do 2.11.2011.godine tuženoj na račun prenio iznos od 260.000,00 kn i od iste zatražio povrat navedenih sredstava što je tužena odbila stoga potražuje isplatu navedenog iznosa uvećano za zakonske kamate od podnošenja tužbe do isplate. Nadalje, tužitelj navodi da su stranke kao kupci dana 10. rujna 1999.godine sklopili Ugovor o kupoprodaji stana na adresi Dobri dol 49 u Zagrebu za kupoprodajnu cijenu od 275.000,00 DM te porez od 13.750,00 DM te da je tužitelj radi plaćanja navedene kupoprodajne cijene u svojstvu korisnika kredita i tužena u svojstvu sudužnika dana 8.2.1999. sklopili Ugovor o kreditu br.59/99 sa Hypo Banka Croatia d.d. (dana Hypo Alpe Adria Bank d.d.) na rok od 15 godina odnosno do 28.2.2014.godine. Sve rate navedenog kredita je platio tužitelj, dok tužena nije platila niti jednu ratu premda je upisana kao suvlasnica predmetne nekretnine. Na ime otplate glavnice, redovne kamate, zatezne kamate i troškova predmetnog kredita tužitelj je uplatio iznos od 1.638.720,53 kn te od tužene potražuje polovicu navedenog iznosa uvećano za zakonske zatezne kamate od dana podnošenja tužbe.

Nadalje, tužitelj navodi da je dana 18. siječnja 2006.godine s Raiffeisenleasing d.o.o. sklopio Ugovor o najmu br.15627/06 za vozilo "Nissan Micra" te je predmetno vozilo dao na korištenje tuženoj i platio sve rate leasinga za navedeno vozilo stoga potražuje od tužene isplatu iznosa od 185.418,33 kn uvećano za zakonske kamate od podnošenja tužbe.

Nastavno tužitelj ističe da je sva navedena plaćanja izvršio iz svoje vlastite imovine.

Slijedom svega navedenog tužitelj traži da sud u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev pobliže označen u izreci ove presude uz naknadu prouzročenog parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

Tužena u odgovoru na tužbu podneskom od 18.12.2015. godine ne osporava činjenicu da je između stranaka brak razveden presudom ovog suda od 15. siječnja 2013.godine. Osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te ističe da su činjenični navodi tužitelja netočni i u suprotnosti s odredbama Obiteljskog Zakona koji izričito navodi kako su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima. U pogledu tužiteljeva navoda kako je sva plaćanja navedena u tužbi platio iz vlastite imovine osporava u cijelosti. Nadalje, tužena je navela da se u konkretnom slučaju radi o bračnoj stečevini između stranaka, da je točkom 1 činjeničnih navoda obuhvaćena i predmet raspravljanja u spisu ovog suda P-4689/11 time da se radi o daleko većem novčanom iznosu koji je u tom spisu tuženik ovdje tužitelj djelomično zadržao za sebe, djelomično prenio na oca iako je riječ o bračnoj stečevini. U odnosu na točku 2 postavljenog tužbenog zahtjeva tužena ističe da se radi o iznosima koje je tužitelj u vrijeme trajanja braka isplaćivao tužiteljici na ime zajedničkog kućanstva te su kao takvi i potrošeni, a u odnosu na točku 3 tužbenog zahtjeva tužena navodi da se radi o kreditu koji je dignut i u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračne zajednice, a u odnosu na točku 4 tužbenog zahtjeva koja se odnosi na automobil da se radi o vozilu koje je kupljeno za vrijeme trajanja braka i koje vozilo je tužitelj otuđio nakon prestanka bračne zajednice. Konačno tužena predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu prouzročenog parničnog troška.

Tijekom dokaznog postupka sud je proveo po strankama sve predložene dokaze i to dokaz uvidom u spis ovoga suda P-8469/11, Ovr-1777/15 i Ovrpl11366/12, dokaz uvidom u presliku presude ovoga suda P2-482712., potvrde na listu 10-12 spisa, kupoprodajni ugovor na listu 13-17 spisa, ugovor o kreditu na listu 18-25 spisa, ugovor o najmu na list 26-28 spisa, potvrdu na listu 29 spisa i dokaz saslušanjem stranaka radi dokazivanja.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, brižljivom i savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju cjelokupnog postupka dokazivanja, a temeljem odredbe čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN 53/01, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - nastavno ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Među strankama nije sporna činjenica vođenja više postupaka pred ovim sudom, a što je i od strane suda utvrđeno uvidom u iste, kao niti činjenica da je brak između stranaka razveden presudom ovog suda br. P2-482/12 od 15. siječnja 2013., a što je i od strane suda utvrđeno uvidom u presliku presude ovog suda koja prileži spisu.

Isto tako među strankama nije sporno:

- da je tužitelj tuženoj za vrijeme trajanja braka uplatio iznose od 72.000 EUR-a i 260,000 kn,
- da su stranke kupoprodajnim ugovorom kupili stan u Zagrebu dana 10.2.1999. godine putem kredita banke, a koji kredit je u cijelosti otplaćen,
- da je tužitelj tuženoj za vrijeme braka temeljem ugovora o najmu dao na korištenje automobil marke Nissan Micra.

Sporno je da li tužitelj ima pravo na povrat iznosa koje je tijekom trajanja bračne zajednice uplatio tuženoj ili/i u korist iste.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je imovinsko pravni zahtjev tužitelja za isplatom iznosa, a koje iznose je tužitelj uplaćivao tuženoj tijekom trajanja bračne zajednice. Navedene uplate po stavu ovog suda predstavljaju novčano raspolaganje tužitelja izvršeno tijekom trajanja braka tuženoj. Kako navedene uplate i novčani iznosi nisu predmet raspravljanja u spisu ovog suda posl. br. P-8469/11, a što je utvrđeno od strane suda uvidom u navedeni predmet, to rješenje navedenog spora nije prethodno pitanje za rješenje spora u ovoj pravnoj stvari, a kako to navodi tužena. Iz navedenog razloga sud nije niti prekinuo postupak do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom pod posl. br. P-8469/11.

Radi utvrđenja činjeničnih navoda tužbe i samim time osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz saslušanjem stranaka.

Tužitelj je u svom iskazu naveo da je iznos od 72.000 EUR-a u jesen 2010.godine po savjetu osobnog bankara Raifeissenbank osobno uplatio, a kako je naveo u tužbi radi disperzije rizika Andreji, Teni, odnosno kćeri i svojim roditeljima i to svakom od njih na račun 72.000 EUR-a. To je napravio iz razloga zato što je u slučaju stečaja banke država odgovarala do iznosa od 400.000,00 kn. Ti računi nisu prije postojali i otvorio ih je samo za tu namjenu. Na svim računima je imao punomoć. Od bivše supruge nikad nije tražio povrat tih novaca. U 9. mjesecu 2011.godine ga je banka obavijestila da je Andreja opozvala mu punomoć na tom računu. Na ostalim računima punomoć je ostala. Novce nije vratila, ne zna je li ih potrošila, ne zna je li ih podigla. Od tada ju je tražio povrat novca putem maila, sms poruka, nikada nije odgovarala. Isto tako osim tih 400.000,00 kn jer je izvršio uplatu kunske protuvrijednosti iznosa od 72.000 EUR-a, odnosno 400.000,00 kn kako je rekao, još je uplatio i 18.000 EUR-a, odnosno za navedeni iznos sklopio policu životnog osiguranja za sve osobe i račune za koje je položio novac zbog čega je dobio veću kamatnu stopu na navedeni depozit. Polica je bila na Andrejino ime sklopljena na rok od 3 godine, nakon 3 godine mogao ju je iskupiti. Kako je rekao za sve osobe bio je isti model, novci i životno osiguranje. Što je sa Andrejinim životnim osiguranjem ne zna. Kada je točno prestala faktična bračna zajednica između Andreje i njega ne zna točno, po njemu djelomično već 1994. kad se ona zaposlila u Ministarstvu vanjskih poslova i to najkasnije, njeno tumačenje je drugačije. On je iz nekretnine u kojoj su zajedno živjeli odselio početkom srpnja 2011.godine, a faktična bračna zajednica je po njegovom tumačenju prestala najmanje godinu dana ranije prije nego se odselio od kuće. Iznos od 260.000,00 kn se odnosi na razdoblje od 10. mjeseca 2010. do 11. mjeseca 2011.godine odnosno za sveukupno 13 mjeseci s time da je on mjesečno plaćao po 20.000,00 kn na ime financiranja njihove zajedničke djece. To joj je plaćao iz razloga da može financirati djecu, ona ga nije tražila da joj uplaćuje taj iznos, on je to plaćao sam. Isto tako i dalje je financirao sve troškove djece koja su u to vrijeme ona imala. Zbog toga traži povrat tih 260.000,00 kn. Inače Fran (sin) sad ima 22 i pol godine i Tena 28 godina.

1999. godine uzeo je kredit od Hypo banke za kupnju stana u iznosu od tadašnjih 290.000 DM, kupoprodajna cijena je bila nešto niža, no u iznos kredita je uračunao i porez na promet nekretnine. Prije podizanja kredita još je kao kupac dao 15.000 DM na ime kapare. Zna da je pitao roditelje da li na kupljenu nekretninu može kao suvlasnicu upisati Andreju jer mu je žena i jer ju voli na što su pristali i rekli da može. To je pitao iz razloga što su njegovi roditelji do 1994.godine njemu dali sveukupno 290.000 DM otprilike. Cjelokupni kredit platio je on i otplatio sve, supruga ništa. Nije postojao nikakav dogovor između njih da bi ona plaćala kredit. Tužitelj je napomenuo da je u to doba zbroj njihovih neto plaća bio otprilike 11.000,00 kn, a samo rate za kredite su bile 18.000,00 kn pa je stoga logično da se moralo plaćati iz vlastite imovine i to njegove. Inače on je 1998. godine uzeo jedan kredit za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj i taj kredit je otplatio i platio uređenje tog prostora 60.000 DM, a 1999. godine je na ime uređenja Dobrog dola platio iznos od 100.000 DM. Sve je plaćao iz vlastite imovine. Ne zna koja je visina primanja bila njegove supruge u to doba, zna sad iz sudskih postupaka i dostavljene imovinske kartice. On je ovlaštenu porezni savjetnik, ovlaštenu revizor i sudski vještak za financije i suvlasnik firme koja se time bavi. 2007.godine uzeo je leasing za auto i sjeća se da je specijalno otišao u Austriju po to vozilo kao iznenađenje za Andreju. U to vrijeme pokazala se potreba da budu dva auta u kući. Auto je bio na njegovo ime, no ona se njime koristila. Nije nikad od Andreje tražio da plati ratu leasinga kao što nije niti ništa ostalo tražio. Auto je održavao i plaćao sve do svibnja 2015. godine. Auto je u međuvremenu prodan. Tužena nije platila niti jednu ratu stambenog kredita nakon prestanka bračne zajednice. Kredit je u cijelosti otplaćen u veljači 2014.godine. Brak je zaključen 19. svibnja 1990.godine. On je u to vrijeme bio u radnom odnosu, za tuženu ne zna, a iz podataka HZZO-a se vidi da nije imala prihode te godine. Za vrijeme trajanja braka nisu stekli nikakvu zajedničku imovinu.

Na pitanje da li je nakon prestanka bračne zajednice otuđio novčana sredstva na način da je iste prebacio na ime svojih roditelja, odnosno na svoje račune u inozemstvu, a nekretnine prenio na roditelje, tužitelj je odgovorio da nije točno, to se lako može dokazati. Točno je da je on

2011.godine, a nakon što mu je Andreja otkazala punomoć na računu i pokrenula postupak protiv njega i njegovih roditelja, prenio iznos od 15% svih sredstava, odnosno 15% što je bilo na svim računima Tene, njega, Andreje i njegovih roditelja, s tim da za Andreju govori samo za 400.000,00 kn i to samo za tatu, a ostatak novca je sa svog računa prebacio na drugi svoj račun u Austriji.

Kuću u Pisarovini u 12. mjesecu 2011.godine je prenio na roditelje, stan u Pleternici je 2001. godine kupio tata svojim sredstvima, a isto je tata 2005.godine kupio svojim sredstvima zemljište u Vinkovcima, a stan na Dobrom dolu 47 je isto kupio njegov otac 2007.godine, a on je otplaćivao kredit. Ne odgovara istini da je svu imovinu nakon prestanka bračne zajednice prenio na roditelje. Za vrijeme trajanja bračne zajednice nije sklopio nikakav ugovor s tuženom koji se sad ovdje spominje, zašto bi dao svoju imovinu.

Na pitanje da li je iznos od 20.000,00 kn koji je kako je naveo plaćao na ime uzdržavanja djece, uzeo u obzir sud prilikom donošenja odluke o uzdržavanju i datuma od kad teče uzdržavanja nakon prestanka braka tužitelj je odgovorio da nije već mu je sud dosudio da plaća 5.000,00 kn, 6.000,00 kn za Frana.

Za podizanje kredita za kupnju stana otac tužene je dao hipoteku na svojoj nekretnini. Auto je prodan 2015.godine, u ljeto, ne zna za koji iznos, između 3.000 i 6.000 EUR-a. Točno je da je tužena blokirala njegov račun i račune njegovih roditelja i isti su u blokadi do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi za bračnu stečevinu. Bilo koje sredstvo osiguranja kredita dignutog kod Hypo banke nije bilo aktivirano, napravio je brisovno očitovanje za nekretninu Andrejina oca. Isto tako, hipoteka je bila na nekretnini koja je bila predmet kupnje.

Tužena je u svom iskazu navela da je točno da je tužitelj uplatio navedeni iznos na njen račun kako je to naveo u svom iskazu kao i na ostale račune. Sve je znala i to su se tako dogovorili da će raspodijeliti novac. Punomoć je opozvala tužitelju u jesen 2011. godine tijekom razgovora o podjeli njihove bračne stečevine. Inače ti razgovori su počeli negdje tijekom ožujka i travnja 2011. godine.

Tužena je napomenula da je u tim pregovorima oko njihove podjele bračne stečevine Hrvoje napravio dvije tablice da bi se obuhvatila sva njihova zajednička imovina, da se ne bi nešto ispustilo i previdjelo i njoj je dao punomoć da ide provjeriti u svim bankama da li ima nekih novaca, na kojim računima, a koje su možda previdjeli ili zaboravili. Ti njihovi pregovori su dugo trajali i shvatila je da dogovora neće biti i opozvala mu je punomoć. Povrat tih novaca nije ju tražio dok su razgovarali o podjeli njihove bračne imovine već kasnije. Jedan dio novca je podigla, jedan dio je ostao na računu i on predstavlja mali dio njene osobne imovine. Što se tiče kredita za kupnju stana zajednički su plaćali i otplaćivali kredit za vrijeme trajanja braka i točno je da je kredit otplaćen.

Točno je da je tužitelj za potrebe uzdržavanja djece i za potrebe kućanstva plaćao mjesečni iznos od 20.000,00 kn. Točno je da su njih dvoje u pogledu tog postigli dogovor, novci su s njegova računa prebačeni na njen. Te novce je koristila kako za uzdržavanje djece tako i za potrebe domaćinstva. Isto tako, osim navedenog iznosa tužitelj je davao i dodatna novčana sredstva isto kako je davala i ona. Sin je tada bio u srednjoj školi, profesionalno se bavio tenisom pa je samim time trebala biti i pojačana prehrana i sve ostalo. Nikada nije tražio povrat tih sredstava, dapače, to je rekao i u brakorazvodnoj parnici i u brakorazvodnoj parnici mu je taj iznos koji je plaćao, uzet u obzir prilikom dosuđivanja alimentacije.

Što se tiče auta, isto tako je uzet zajednički i zajednički su otplaćivali tijekom braka kao i sve ostalo. Formalno je auto glasio na Hrvoja kao i sve drugo. Ona je auto nastavila koristiti i nakon prestanka bračne zajednice i koristila ga do 2015. godine kada je jedne noći tužitelj samo skinuo tablice s auta i onemogućio ju u registraciji auta. Auto je u međuvremenu prodan, o tome nema nikakva neposredna saznanja. Nakon proteka roka od 3 godine na koje je policia sklopljena, taj iznos odnosno iznos od 18.000 EUR-a se pribrojilo iznosu koji je bio na računu. Inače na računu je bilo 54.000 EUR-a plus 18.000 EUR-a, tako da se dobio iznos od 72.000 EUR-a. Na račun je stvarno položen iznos od 54.000 EUR-a. Osobno nije platila bilo koju ratu na ime kredita nakon što je tužitelj odselio i predmetne nekretnine, a do otplate kredita, ali očekuje da je to on otplatio njihovom zajedničkom imovinom koja je predmet podjele. Zaposlena je, stalno radi i to od 1.1.1990.godine.

Analizirajući iskaze stranaka i dovodeći ih međusobno u vezu nedvojbeno je utvrđeno da su stranke za vrijeme trajanja bračne zajednice barem što se financija tiče lagodno i neopterećeno živjeli. Isto je po stavu ovog suda rezultat njihova međusobnog dogovora o upravljanju novčanim sredstvima, odnosno novcima kao i općenito financijama tijekom trajanja braka što se ukazuje logičnim i životnim. Da je tomu tako govori u prilog i činjenica da je tužitelj, a kako sam u činjeničnim navodima tužbe, radi disperzije rizika uplatio tuženoj na račun 72.000 Eur-a, a što je uplatio i ostalim članovima domaćinstva kako to proizlazi iz potvrde koja prileži spisu iz čega proizlazi zaključak da je tužitelj svjesno, a i odgovorno ulagao i u bračnu zajednicu. Očito se radilo o osobama od najvećeg povjerenja tužitelja. Uplata izvršenoj tadašnjoj supruzi rezultat je dogovora stranaka tadašnjih bračnih partnera kako međusobno tako i sa ostalim članovima obitelji. Pri tom valja istaći da zanimanje tužitelja koji je, kako je naveo u svom iskazu ovlaštenu porezni savjetnik, ovlaštenu revizor i sudski vještak za financije i suvlasnik firme koja se time bavi kao takvo sasvim sigurno podrazumijeva stručno i savjesno raspolaganje novcima i financijama općenito. Činjenica što je kasnije došlo do prestanka braka ne upućuje na suprotni zaključak. Nadalje, financiranje bračne zajednice, a radi potrebe domaćinstva i obitelji se također ukazuje normalnim i životnim.

Po stavu ovog suda sve novčane transakcije tijekom trajanja braka stranaka rezultat su njihova međusobna dogovora. Sud je iskaz tužene prihvatio kao istinit, životan i logičan te mu je u cijelosti poklonio vjeru. Iskaz tuženika sud cijeni proturječnim kako u svom samom izlaganju tako i u suprotnosti sa iskazom tužene te ga nije prihvatio. Tuženik je u svom iskazu između ostalog naveo da je za auto specijalno otišao u Austriju po to vozilo kao iznenađenje za Andreju, da bi prestankom braka tj. u ovom predmetu tražio povrat cjelokupno plaćenog najma za navedeno vozilo. Navedeno ukazuje na proturječnost, ne dosljednost i očiglednu malicioznost tužitelja u odnosu na tuženu.

Slijedom svega navedenog uplata iznosa od 72.000 Eur-a u kunsnoj protuvrijednosti i uplata iznosa od 260.000,00 kn koje je tijekom braka tužitelj dao tuženoj po stavu ovog suda je dogovorno raspolaganje tadašnjih supružnika o novčanim sredstvima za vrijeme trajanja bračne zajednice i isto nije vlastita imovina tužitelja.

U odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 819.360,27 kn na ime plaćenog kredita za kupnju stana kojeg su stranke suvlasnici tužitelj nije dokazao da je kredit otplaćivao svojom vlastitom imovinom, a niti je radi utvrđenja istog osim svog iskaza imao bilo kakvih drugih dokaznih prijedloga. Po stavu ovog suda kredit su stranke zajedničkim sredstvima i u skladu s dogovorom istih otplaćivale i u konačnici otplatili. Činjenica što tužena nije osobno izvršila niti jednu uplatu ne upućuje na zaključak da je tužitelj isto uplaćivao iz svoje vlastite imovine. Tim više što je predmetni stan u suvlasništvu stranaka.

U odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 185.418,33 kn na ime otplaćenog najma za auto također valja istaći da isti nije osnovan.

Po stavu ovog isto se smatra darovanjem tuženoj učinjeno za vrijeme trajanja bračne zajednice, a kojim darovanjem nisu ispunjene pretpostavke određene čl.493 i 494 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15-nastavno ZOO) da bi tužitelj s uspjehom mogao tražiti povrat novca u ovoj parnici.

U pogledu navoda tužitelja iznesenih tijekom trajanja ovog postupka valja istaći da isti nisu osnovani i da isti predstavljaju vlastiti doživljaj stvarnosti tužitelja koji osim svojim iskazom, a kojem sud nije poklonio vjeru cijeneći ga ne istinitim, niti jednim drugim dokaznim sredstvom nisu objektivizirani.

Sve navedeno znači da tužitelj tijekom trajanja ovog postupka nije dokazao osnov tužbenog zahtjeva, odnosno svo potraživanje, a niti je na navedenu okolnost imao odgovarajućih dokaznih prijedloga.

Naime, prema odredbi čl. 219. ZPP-a i 299. ZPP-a, svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i ponuditi dokaze na kojima temelji svoj zahtjev, kao i dokaze za utvrđivanje osnovanosti svojih navoda, a ako na temelju izvedenih dokaza sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Ona obvezuju sud da uzme

za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

U konkretnom slučaju teret dokaza je na tužitelju.

Slijedom svega navedenog valjalo je u skladu sa odredbom čl.219 u vezi sa čl.221 a, 299 ZPP-a tužbeni zahtjev tužitelja odbiti i odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154 st. 1 u svezi s čl.155 ZPP-a, a sastoji se od troška zastupanja istih po punomoćniku odvjetniku i isti je odmjeran u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 25/13).

Trošak tužene sastoji se od troška pristupa na četiri ročišta po tbr.9 toč.1 (14.1.2016.g., 17.5.2018.g., 6.9.2018.g. i 22.1.2019.g.) od 7260 bodova, troška pristupa na dva ročišta po tbr.9 toč.5 (7.12.2016.g. i 2.3.2018.g.) od 100 bodova, troška sastava jednog podneska po tbr.8 toč. 1 (18.12.2015.g.) od 1815 bodova i troška sastava dva podneska po tbr.8 toč. 3 (23.11.2015.g. i 30.3.2018.g.) od 100 bodova, odnosno sveukupno 9275 bodova što prema važećoj vrijednosti boda, a prema vrijednosti predmeta spora uz 25% povećanja po tbr.42 u iznosu od 23.187,50 kn, sveukupno iznosi i čini trošak tužene od 115.937,50 kn. Tuženoj nije priznat trošak sastava podneska od 22. travnja 2016. iz razloga što isti nije bio bitan za vođenje parnice.

Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 1. ožujka 2019.godine

Sudac:

Helena Frigo Bomeštar, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa :

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

dna

1. tužitelju

2. punomoć. tužene

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik:

Sandra Jurčec

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD

Ulica grada Vukovara 84, 10000 Zagreb

Posl. Br. 21 P-1803/15-34

Tužitelj Hrvoje Zgombić, Dobri dol 50, Zagreb

Tužena: Andreja Metelko Zgombić, Dobri dol 49, Zagreb

ŽALBA

tužitelja protiv presude ovog suda od 01.03.2019.

radi: isplate

4x

Dana 1. ožujka 2019. prvostupanjski sud u predmetu P-1803/15 donio je prvostupanjsku presudu kojom je u cijelosti odbijena tužba tužitelja.

Citirana presuda pobija se u cijelosti:

- zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka;
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja; i
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

OBRAZLOŽENJE

Zahtjev tužitelja za povrat pola kredita iz 1999. godine u iznosu od 819.360,27 Kn

U obrazloženju presude prvostupanjski sud navodi da su „nedvojbeno je utvrđeno da su stranke za vrijeme trajanja bračne zajednice barem što se financija tiče **lagodno i neopterećeno živjeli.**“

Da su stranke „lagodno i neopterećeno“ živjele jest točno, ali sud se iz nepoznatih razloga nije opterećivao činjenicama, a to su plaće stranaka prema podacima HZMO-a koje je morao uzeti u obzir i usporediti ih sa rashodima – kreditnim opterećenjima i troškovima života četveročlane obitelji koji su bili daleko viši od hrvatskog standarda. „Lagodni i neopterećeni“ život sa svim troškovima koji je taj neopterećeni i lagodni život obuhvaćao nije se mogao financirati plaćama stranaka. Kako bi se mogla donijeti ovakva odluka, sud nije čak u presudi niti naznačio kolike su plaće stranaka, a kolika su kreditna opterećenja samo za stan u Zagrebu, Dobri dol 49, jer da jest, samo temeljem tih podataka bilo bi jasno, kako lagodan i neopterećen život ne bi bio moguć bez vlastite imovine tužitelja i njegovih roditelja.

Kako je prvostupanjski sud naveo na str. 3 pasus 2 Presude da je, između ostalog, proveo i dokaz uvidom u spis predmeta P-8469/11, lako je mogao utvrditi, pregledavajući izvratke o plaćama za razdoblje 1990-2011. tužitelja i tužene, da su oni godine 1999. kad je uzet kredit od Hypo banke

(veljača 1999.) za kupnju stana na Dobrom dolu 49 imali zajedno godišnje neto plaće u iznosu od cca 132.000 Kn (mjesečno cca 11.000 Kn).

U isto vrijeme, za kupljeni stan na Dobrom dolu 49 godišnje rate iznose 127.067,18 Kn (odnosno 35.296,44 DEM), odnosno mjesečno 10.588,93 (2.941,37 DEM), sve obračunato po tečaju od 3,6 Kn za DEM. Zadnja rata prema tom kreditu isplaćena je u veljači 2014. godine.

Prema izvodima od HZMO-a koji postoje u spisu P-8469/11, godišnje zbrojene godišnje neto plaće tužitelja i tužene za samo 5.000 Kn premašuju godišnje izdatke za rate samo ovog kredita. Pri tome, iz godišnjih neto plaća treba financirati sve troškove kućanstva, djece, velikog stana od 106 m² s garažom, automobila te skupih ljetovanja ili zimovanja.

Pri tome je, što se može vidjeti iz spisa P-8469/11, tužitelj je u obnovu i uređenje stana na Dobrom dolu 49 godine 1999. uložio cca 360.000 Kn (cca 100.000 DEM).

Navodi tužitelja o odnosu primitaka od rada s jedne strane i ukupnih izdataka za obiteljski život s druge strane odnose se na sve godine trajanja kredita, što je prvostupanjski sud lako mogao utvrditi na temelju dokaza koje je podnio tužitelj i uvidom u spis P-8469/11 jer sam prvostupanjski sud na str. 3 pasus 3 svoje Presude navodi da je „brižljivo i savjesno ocijenio svaki od dokaza zasebno i sve dokaze zajedno“.

Pa ako i nije poklonio vjeru usmenom iskazu tužitelja pred sudom, prvostupanjski sud imao je uvid u izvode od HZMO-a, ugovor o kreditu s Hypo bankom za kupnju stana na Dobrom dol 49 iz 1999. godine i u drugu dokumentaciju, pa se neovisno o tome što je iskazivao tužitelj, sam mogao uvjeriti u istinitost iskaza tužitelja prema dokumentaciji u koju je izvršio uvid. Sud prilikom donošenja odluke mora i donositi zaključke, a za zaključak je potrebna i logika zaključivanja, što je prvostupanjski sud u ovom slučaju propustio učiniti.

U isto vrijeme, te 1999. godine, što se također vidi iz uvida u spis P-8469/11, tužitelj ima i mjesečnu ratu za kredit iz 1998. za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj 25, Zagreb u iznosu od cca 7.200 Kn. u koji je godine 1998. uložio cca 216.000 Kn (cca 60.000 DEM s porezom na promet nekretnina).

Sva ulaganja tužitelja od godine 1990. do zaključno 2003. popisana su u tablici koja se nalazi u spisu P-8469/11 pod nazivom „Tablica 1 - Investicijski novčani tijekovi Zgombići od 1990.-2003. (u EUR)“, a koju tužiteljica nikad nije osporavala niti u jednom dijelu, kako naturalno, tako i vrijednosno.

Jasno se vidi da tužitelj od godine 1990. kad je zaključio brak s tuženom pa do kraja 1999. ukupno uložio imovine iznosu od cca 2.750.000 Kn (cca 366.500 EUR), dok su istovremeno zajedno zbrojene neto plaće tužitelja i tužene u tom istom razdoblju 1990-1999. iznosile cca 300.000 Kn.

Posebno napominjem da je punomoćnik tužene u zapisnik s ročišta od 8. prosinca 2017. u predmetu P-8469/11 izjavio „Sva imovina stečena u braku stranaka stečena je u periodu od 1999. odnosno 2000. godine pa nadalje tj. po novom Obiteljskom zakonu“ iz čega jasno proizlazi da tužiteljica i njezin punomoćnik priznaju da je sva imovina koja je postojala prije 1. srpnja 1999. vlastita imovina tužitelja ili njegovih roditelja. Ono što je iz spisa P-8469/11 jasno razvidno, uzimajući u obzir primitke od rada tužitelja i tužene (plaće), da je sva imovina nastala nakon 1999. stečena na teret

vlastite imovine tužitelja ili njegovih roditelja. Na tuženoj Andreji Metelko Zgombić u predmetu P-8469/11 teret je dokaza da je za stjecanje svake imovinske čestice u razdoblju od 1990. do 2011. ili od 1999. do 2011. dostajalo i u najmanjem dijelu dovoljno primitaka od rada ili druge imovine nastale od rada. To tužena ne može dokazati i nije dokazala, dapače u predmetu P-8469/11 nije od svoje tužbe u prosincu 2011. do datuma ove žalbe podnijela **niti jedan jedini dokaz i nije pozvala nijednog svjedoka** kojima bi dokazivala da je bilo koja imovinska čestica koja je predmet njezine tužbe u predmetu P-8469/11 stečena na teret primitaka od rada.

Međutim, prvostupanjski sud u Presudi na str. 6 pasus 4 ustvrđuje na stranici sljedeće: „... **tužitelj nije dokazao da je kredit otplaćivao svojom vlastitom imovinom, a niti je radi utvrđenja istog osim svog iskaza imao bilo kakvih drugih dokaznih prijedloga. Po stavu ovog suda kredit su stranke zajedničkim sredstvima i u skladu s dogovorom istih otplaćivale i u konačnici otplatili.**“

Prvostupanjski sud smatra da je kredit otplaćivan iz zajedničkih sredstava (tj. bračne stečevine), iako se u predmetu P-8469/11 upravo vodi spor koji vodi tužiteljica protiv tužitelja i njegovih roditelja upravo radi utvrđenja bračne stečevine, pa se postavlja pitanje kako je prvostupanjski sud ocijenio da su sredstva na teret kojih se otplaćivao kredit bračna stečevina, dok to prvostupanjski sud u predmetu P-8469/11 nije mogao utvrditi tijekom skoro osam (8) godina koliko traje taj postupak.

Dapače, prvostupanjski sud u predmetu P-8469/11 donio je djelomičnu prvostupanjsku presudu o nekretninama smatrajući da su sazreli uvjeti za djelomičnu presudu (a Županijski sud u Zagrebu u cijelosti je ukinuo tu presudu), dok za ostale dijelove imovine koja je predmet tužbe Andreje Metelko Zgombić u tom predmetu nije donesena presuda jer očito sud smatra da nisu provedeni ili ocijenjeni svi dokazi te da nisu sazreli svi uvjeti za donošenje presude i o tim imovinskim oblicima (poslovni udjeli i novac na računima). Prema tome, kako prvostupanjski sud misli da su sazreli uvjeti da se u obrazloženju svoje Presude nedvojbeno utvrdi da su sredstva na teret kojih je otplaćivan kredit iz 1999. godine bračna stečevina tužitelja i tužene, a ne vlastita imovina tužitelja?

Bez obzira na iskaz tužitelja pred sudom (za koji tužitelj drži da je istinit u svim njegovim dijelovima), očito je da se negativna razlika između oba kredita (ili samo onog iz 1999.), troškova djece kućanstva, stana, automobila s jedne strane i ukupnih primitaka od rada tužitelja i tužene s druge strane može financirati iz samo tri izvora: a) na teret dodatnog kreditnog zaduženja, b) na teret vlastite imovine tužene ili c) na teret vlastite imovine tužitelja. Sama tužena izjavila je u zapisnik predmeta P-8469/11 da u brak 1990. nije ništa unijela niti je tvrdila da je ikad tijekom trajanja bračne zajednice sa tužiteljem stekla vlastitu imovinu, dok s druge strane, tužitelj stalno tvrdi i dokazuje da je ta razlika financirana iz njegove vlastite imovine. Što se tiče dodatnog kreditnog zaduženja kod banke ili druge osobe, tog zaduženja nema, niti je to tužena ikad tvrdila ili dokazivala. Očito je da su stranke „**lagodno i neopterećeno živjeli**“ kako to zapaža prvostupanjski sud u Presudi isključivo na teret vlastite imovine tužitelja.

Prvostupanjski sud nije ni pokušao utvrditi iz kojih izvora je financirana razlika između ukupnih godišnjih izdataka koje su tužitelj i tužiteljica imali tijekom trajanja njihove bračne zajednice i njihovih godišnjih neto plaća – podaci se nalaze u predmetu P-8469/11. Po zaključku prvostupanjskog suda, kredit je financiran a) zajedničkih sredstava stranaka i koje su b) u konačnici zajedno otplatili tužena i tužitelj, pri čemu se zanemaruje činjenica koja se vidi iz dokaza u spisu P-1803/15 i iz uvida u spis P-8469/11 da je kredit otplaćen u veljači 2014. dakle nekoliko godina nakon što je, prema tvrdnji tužene, prestala njezina bračna zajednica s tužiteljem. Sud se prilikom donošenja Presude nije niti potvrdio izvršiti uvid u Ugovor o kreditu ili u izvode o plaćama, kao što se niti tužena nije

potrudila čak niti za razdoblje nakon 2011. godine pobiti moje navode dokazujući da je npr. ona sudjelovala u plaćanju rata kredita i da dostavi dokaze kao npr. uplatnice, potvrde o plaćanju ili sufinanciranju rata kredita. Dapače, niti jednom jedinom riječi nije osporila da nakon prestanka bračne zajednice nije sudjelovala u plaćanju rata kredita. Sud nije čak bio kadar niti za to razdoblje nakon prestanka bračne zajednice prema navodima same tužene (lipanj 2011.), barem u tom dijelu donijeti presudu o usvajanju dijela tužbenog zahtjeva. Za zaključiti jest, ne samo da sud nije brižljivo i savjesno ocijenio svaki dokaz zasebno, kao niti sve dokaze zajedno, već je donio odluku koja je u suprotnosti s dokazima koji se nalaze kako u ovom spisu, kao i u spisu P-8469/11.

Na str. 6 pasus 7 Presude zaključuje prvostupanjski sud: „U pogledu navoda tužitelja iznesenih tijekom trajanja ovog postupka valja istaći da isti nisu osnovani i da isti predstavljaju vlastiti doživljaj stvarnosti tužitelja koji osim svojim iskazom, a kojem sud nije poklonio vjeru cijeneći ga neistinitim, niti jednim drugim dokaznim sredstvom nisu objektivizirani.“ Takav zaključak se donosi unatoč dokazima koje je tužitelj podnio pri podnošenju tužbe u predmetu P-1803/15 i dokumentaciji iz spisa P-8469/11. Prvostupanjski sud cijeni da je cijeli iskaz tužitelja neistinit ne trudeći se niti malo pokazati koja bi to konkretno izjava tužitelja bila neistinita. Najveći dio iskaza tužitelja zasniva se na dokumentaciji kao što je npr. ugovor o kreditu, izvodi iz HZMO-a te je vrlo lako provjeriti koja bi izjava tužitelja mogla bila neistinita.

Na str. 6 pasus 4 prvostupanjski sud utvrđuje: „Činjenica što tužena nije osobno izvršila niti jednu uplatu ne upućuje na zaključak da je tužitelj isto uplaćivao iz svoje vlastite imovine. Tim više što je predmetni stan u suvlasništvu stranaka.“ Kako se prvostupanjski sud višekratno poziva na „životnost i logičnost“ postupaka tužitelja i tužene, zar je „životno i logično“ da 180 rata koje su plaćene tijekom 15 godina koliko je trajao kredit iz veljače 1999. do veljače 2014. tužena baš niti jedan jedini put ne plati neku ratu, čak niti nakon prestanka bračne zajednice? Tužena je, doduše, mogla tvrditi da je ona obavljala neke druge poslove u bračnoj zajednici s tužiteljem, ali to ne proizlazi iz spisa predmeta P-8469/11 u kojem tužitelj i njegovi roditelji (također tuženi u tom predmetu) dokazuju da su oni vodili cijelo vrijeme kućanstvo tužene i tužitelja, **što potvrđuje sama tužena u svojoj pisanoj izjavi u predmetu (Ovr-3160/11)** o čemu tužitelj i njegovi roditelji opširno pišu u spisu predmeta P-8469/11. Tužena je u svojoj bračnoj zajednici živjela „lagodno i neopterećeno“ kako utvrđuje prvostupanjski sud, ali na teret rada, financija i imovine tužitelja i njegovih roditelja, brinući se samo o svojoj karijeri u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova.

Isto tako, tužitelj upravo tuži tuženu na povrat pola kredita (glavnica i kamate) jer je stan u suvlasništvu tužene u jednoj polovici. Da je taj stan za koji je uzet kredit u vlasništvu tužitelja, ne bi bilo potrebe za tužbom za povrat pola kredita. Tužitelj traži da mu se vrati ono što je iz svoje vlastite imovine uložio u bračnu zajednicu s tuženom.

Zahtjev tužitelja za povrat ukupnih lizing rata za auto Nissan Micra u iznosu od 185.418,33 Kn

Tužitelj je svojom tužbom tražio povrat bruto iznosa plaćenog lizinga za automobil Nissan Micra, stoga što su sve rate za taj lizing plaćene iz vlastite imovine, kao i u slučaju otplate kredita iz 1999. godine.

Prvostupanjski sud u Presudi na str. 6 pasus 6 smatra da je tužitelj **darovao** automobil tuženoj – međutim, nema nikakvog ugovora o darovanju između tužitelja i tužene, s time da je za prijenos automobila na ime tužene isti potreban (glavni argument koji je nevaljano koristila tužena za novčana

sredstva koja su tužitelju dali njegovi roditelji u ranim 90-tim godinama u predmetu P-8469/11, jest da nema Ugovora o darovanju između tužitelja i njegovih roditelja, a da ga i ima, da tužitelj to kao nije dokazao, da je upravo tim primljenim novčanicama od roditelja ostvario vlastitu imovinu!!!). Taj se automobil cijelo vrijeme vodio na ime tužitelja, a tužitelju nije jasno kako je tuženoj mogao darovati nešto što je plaćeno iz sredstava „zajedničke imovine“ (tj. bračne stečevine) kako to smatra prvostupanjski sud u slučaju otplate kredita iz 1999. godine. Ili prvostupanjski sud smatra da je lizing automobila otplaćen iz vlastite imovine, pri čemu onda nije jasno kako bi lizing automobila bio otplaćen iz vlastite imovine, a kredit iz bračne stečevine.

Ponovo ovdje skrećem pažnju na „Tablicu 1 - Investicijski novčani tijekovi Zgombići od 1990.-2003. (u EUR)“ koju tužena u ovom predmetu ili u predmetu P-8469/11 nikad nije osporavala niti u najmanjem dijelu, kako po vrijednostima, tako niti naturalno, a iz Tablice je posve razvidno da je sva imovina stjecana iz vlastite imovine tužitelja ili njegovih roditelja.

Naime, u toj tablici nalazi se imovina obitelji Zgombić stjecana od 1990. do 2011., a za praktički svu imovinu koja je navedena u toj tablici ili potječe od te imovine Andreja Metelko Zgombić u svojoj tužbi u predmetu P-8469/11 tvrdi da je bračna stečevina nje i tužitelja. Niti za jednu imovinsku česticu iz te tablice nije dokazivala ili dokazala da bi bila stečena na teret bračne stečevine. Isto tako nije osporavala da su te imovinske čestice (nekretnine, automobili, poslovni udjeli i drugo) stvarno stečene, kao niti vrijednosti po kojima su stečene.

Punomoćnici tužene izjavljuju u zapisnik s ročišta od 14. siječnja 2016. da je tužitelj otuđio automobil od tužene nakon prestanka bračne zajednice, što nije točno. Taj automobil tužitelj je otuđio tek nakon četiri godine (svibanj 2015.) od kad je prema tuženoj prestala njezina bračna zajednica s tužiteljem. Tužena navodi da je tužitelj s tog auta po noći skinuo tablice. Ali tužena ne može nikako dokazati ili dokazati da je tužitelj tat koji pod okriljem noći radi nezakonite stvari. Te tablice su istina skinute (u pol bijela dana) jer tužitelj više nije htio plaćati troškove tog automobila, a tužena, osim troška goriva nije za te četiri godine platila niti jednu jedinu Kunu troškova tog auta (registracija, servisi, sezonska zamjena guma). Ako bi, pak, taj automobil predstavljao bračnu stečevinu, zašto je onda tužena tužitelju vratila prometnu dozvolu i ključeve toga automobila te zašto nije tražila pola svote kad je taj auto iste te 2015. godine prodan?

Uplata 72.000 EUR na račun tužene

Istog dana u jesen 2010. tužitelj je uplatio u korist računa tužene iznos od 72.000 EUR. Iste iznose uplatio je tog dana u korist računa svoje kćeri te svoje majke i oca.

Prvostupanjski sud zaključuje: „Uplata izvršenoj tadašnjoj supruzi rezultat je dogovora stranaka tadašnjih bračnih partnera kako međusobno tako i sa ostalim članovima obitelji“. Tužitelj ne spori da je navedene uplate učinio u dogovoru sa tuženom, svojom kćeri i svojim roditeljima (jer je očito da bez njihovog suglasja te uplate tužitelj ne bi mogao učiniti), kao i činjenicu da se radilo o osobama od njegovog povjerenja, ali iz toga se ne može izvući zaključak da se radi o sredstvima bračne stečevine. Naročito, jer je tužitelj naveo da je taj novac uplatio u korist računa tužene, svoje kćeri i svojih roditelja radi disperzije rizika isključivo po savjetu banke (banke su u to vrijeme osiguravale štedne uloge do visine od 400.000,00 kn – danas su štedni ulozi osigurani do iznosa od 100.000,00 EUR). Kad bi se radilo o bračnoj stečevini, onda je tužiteljica u predmetu P-8469/11 mogla potraživati iznose novca koje je tužitelj uplatio svojoj kćeri i svojim roditeljima, a radi se o ukupnoj svoti od 216.000

EUR, ali ona to nije učinila. Tužitelj potražuje taj novac od tužene jer mu je onemogućila korištenje svoje vlastite imovine na računu tužene na način da mu je ukinula punomoć na tom računu. Toliko o dogovoru na koji se poziva prvostupanjski sud?!

Na svim navedenim računima tužitelj je samostalno i neograničeno kao punomoćnik raspolagao uplaćenom svotama te je i to dokaz da se radilo o vlastitoj imovini tužitelja, što se jasno vidi iz spisa predmeta P-8469/11 i gore navedene Tablice 1. Primici od rada tužitelja i tužene niti izbliza nisu bili takvi da bi se stjecala ikakva imovina koja bi mogla ponijeti atribut bračne imovine. Dapače, cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice tužitelja i tužene bračna stečevina bila je negativna, odnosno troškovi života bili su veći od primitaka od rada, a tu razliku su financirali tužitelj i njegovi roditelji.

Prvostupanjski sud na str. 3 pasus 3 Presude navodi: „Slijedom svega navedenog uplata iznosa od 72.000 EUR u kunsjoj protuvrijednosti ... koje je tijekom braka tužitelj dao tuženoj po stavu ovog suda je dogovorno raspolaganje tadašnjih supružnika novčanim sredstvima za vrijeme trajanja bračne zajednice i isto nije vlastita imovina tužitelja.“.

Tužena je, dapače, za taj iznos u svom iskazu pred prvostupanjskim sudom navela da se radi o „malom dijelu njezine osobne imovine“!!! Temeljem kojeg je dokaza, a očito da jest, sud zaključio kako se radi o njezinoj osobnoj imovini te temeljem kojeg dokaza je tužena ustvrdila u svom iskazu pred sudom od 6. rujna 2018. taj iznos „predstavlja mali dio moje osobne imovine“

Kada se već sud bavio time što jest, a što nije bračna stečevina, očito kao prethodnim pitanjem, nejasno jest, kako je onda sud u odluci odlučio, da čak niti polovica tog dijela, ako se već prema doduše pogrešnom zaključku suda da se radi o bračnoj stečevini, nije barem za polovicu tog iznosa presudio u moju korist. Nelogičnost zaključivanja suda i tzv. životne logike, bio bi da onda barem za polovicu tog iznosa obveže tuženu na isplatu? Očito prvostupanjski sud ocjenjuje da taj iznos potječe od vlastite imovine tužene, ali za takav stav prvostupanjski sud nema nikakvo uporište. Prvostupanjski sud nije bio dosljedan niti u svom pogrešnom uporištu da se radi o bračnoj stečevini, jer bi to u tom slučaju presudio barem za polovicu tog iznosa. Toliko o dosljednosti suda kod donošenja ove presude!

Nadalje, u predmetu P-8469/11 u kojem već skoro osam godina traje utvrđivanje je li imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko Zgombić protiv Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić bračna stečevina ili vlastita imovina tuženih prvostupanjski sud tijekom svih tih godina nije bio u stanju utvrditi da je imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko Zgombić bračna stečevina, pa je nejasno kako je to onda utvrdio prvostupanjski sud ovom Presudom, a kako je naprijed istaknuto čak niti u tom svom pogrešnom uvjerenju nije bio dosljedan!!!

U dopisu Županijskom sudu u Zagrebu od 25. svibnja 2018., poslovni broj 9 Su-1406/18, Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu očitovala se na način da je ustvrdila: „da je uvidom u predmet poslovne oznake P-8469/11 i očitovanje raspravne sutkinje utvrđeno kako se radi o složenom predmetu radi utvrđenja bračne stečevine“.

U rješenju predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 3. rujna 2018. kojim se požuruje raspravna sutkinja u predmetu P-8469/11 navodi se sljedeće: „Kako je uvidom u navedeni predmet kao i u izvješće raspravne sutkinje utvrđeno da je radi donošenja odluke u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje, valjalo je temeljem odredbe čl. 66. st. 1 Zakona o sudovima (Narodne novine broj 28713, 33/15, 113/153 82/15 i 82/16) odrediti rok od dvadeset i četiri (24) mjeseca u kojem je sutkinja zadužena za navedeni predmet, dužna isti riješiti.“.

Tužitelj se pita, kako je na temelju dokaza kojima je raspolagao i uvida u spis P-4689/11 prvostupanjski sud u Presudi zaključio da uplata tužitelja 72.000 EUR nije vlastita imovina, kad je sama Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu o predmetu P-8469/11 zaključila u svom dopisu Županijskom sudu da se radi o „**složenom predmetu**“ za koji je raspravnoj sutkinji u tom predmetu dala dodatni rok od „**24 mjeseca**“ (do rujna 2020.) da donese odluku u predmetu. Doduše, u tom predmetu čude se tuženi Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić kako neki predmet može biti „**složen**“, a tužiteljica Andreja Metelko Zgombić nije u tom predmetu podnijela niti jedan jedini dokaz, niti je pozvala niti i jednog svjedoka, a teret dokaza je na njoj.

Uplata na račun tužene iznosa od 260.000 Kn

Prvostupanjski sud na str. 3 pasus 3 Presude navodi: „Slijedom svega navedenog ... i uplata iznosa od 260.000 Kn... koje je tijekom braka tužitelj dao tuženoj po stavu ovog suda je **dogovorno raspolaganje tadašnjih supružnika novčanim sredstvima za vrijeme trajanja bračne zajednice i isto nije vlastita imovina tužitelja.**“.

Nije jasno, ako prvostupanjski sud smatra da je iznos od 260.000 Kn (zbroy uplata od 20.000 Kn tijekom 13 mjeseci koliko je tužitelj te uplate vršio u korist računa tužiteljice) bračna stečevina, zašto onda tužitelj odmah nije uplatio u cijelosti u korist računa tužene, kao u ostalom i pola svog salda na računu ili računima tužitelja.

Neistinit je navod tužene da je ona tim novcem financirala troškove djece, jer 100% svih troškova djece prije i nakon prestanka bračne zajednice financira tužitelj iz svoje vlastite imovine. Tako, primjerice, kad tužena navodi da je sin igrao profesionalno tenis, zaboravlja navesti goleme troškove tenisa koji se po pojedinim godinama penju i do 80.000 EUR godišnje, a koje financira isključivo tužitelj iz svoje vlastite imovine. Dodatno, tužitelj vodi brigu o svim potrebama djece, vodi ih liječnicima i na operacije, dok za to vrijeme tužena gradi svoju karijeru u Ministarstvu vanjskih poslova.

Tužitelj ne zna što je tužena napravila s 260.000 Kn, ali ih sigurno nije potrošila na djecu, ona ne može pružiti niti najmanji dokaz o tome, dok tužitelj ima brojne svjedoke i dokumente o tome kako se brinuo o djeci i troškovima djece.

Prvostupanjski sud u predmetu P-8469/11 donio je djelomičnu prvostupanjsku presudu o nekretninama smatrajući da su sazreli uvjeti za djelomičnu presudu (**dok je Županijski sud u Zagrebu u cijelosti ukinuo tu presudu**), dok za ostale dijelove imovine koja je predmet tužbe Andreje Metelko Zgombić u tom predmetu nije donesena presuda jer očito sud smatra da nisu provedeni ili ocijenjeni svi dokazi te da nisu sazreli svi uvjeti da donošenje presude i o tim imovinskim oblicima. Prema tome, kako prvostupanjski sud misli da su sazreli uvjeti da se u obrazloženju svoje Presuda nedvojbeno utvrdi da su sredstva koja je u iznosu od 260.000 Kn bračna stečevina tužitelja i tužene, a ne vlastita imovina tužitelja? Prvostupanjski sud ne trudi se navesti iz kojih je to dokumenata/dokaza u ovom predmetu ili u predmetu P-8469/11 zaključio da se radi o bračnoj stečevini, a jedini zaključak na temelju kojeg je prvostupanjski sud donio Presudu je da je iskaz tužitelja neistinit, a iskaz tužene istinit. Na tom temeljnom zaključku je prvostupanjski sud gradio svoje ostale zaključke.

Isto, kao i u slučaju uplate iznosa od 72.000 EUR, u dopisu Županijskom sudu u Zagrebu od 25. svibnja 2018., poslovni broj 9 Su-1406/18, Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu očitovala se na način da je ustvrdila: „da je uvidom u predmet poslovne oznake P-8469/11 i očitovanje raspravne sutkinje utvrđeno kako se radi o složenom predmetu radi utvrđenja bračne stečevine“.

U rješenju predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 3. rujna 2018. kojim se požuruje raspravna sutkinja u predmetu P-8469/11 navodi se sljedeće: „Kako je uvidom u navedeni predmet kao i u izvješće raspravne sutkinje utvrđeno da je radi donošenja odluke u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje, valjalo je temeljem odredbe čl. 66, st. 1 Zakona o sudovima (Narodne novine broj 28713, 33/15, 113/153 82/15 i 82/16) odrediti rok od dvadeset i četiri (24) mjeseca u kojem je sutkinja zadužena za navedeni predmet, dužna isti riješiti.“.

Tužitelj se pita, kako je na temelju dokaza kojima je raspolagao i uvida u spis P-4689/11 prvostupanjski sud u Presudi zaključio da uplata tužitelja tuženoj od 260.000 Kn nije vlastita imovina i koji su iznosi uplaćeni nakon prestanka bračne zajednice, kad je sama Predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu o predmetu P-8469/11 zaključila u svom dopisu Županijskom sudu da se radi o „složenom predmetu“ za koji je raspravnoj sutkinji u tom predmetu dala dodatni rok od „24 mjeseca“ (do rujna 2020.) da donese odluku u predmetu.

Stav prvostupanjskog suda da su svi iznosi koje potražuje tužitelj od tužene plaćani iz zajedničke imovine, odnosno bračne stečevine

Uvidom u spis predmeta P-8469/11, prvostupanjski sud mogao je s lakoćom utvrditi da je tužitelj npr. godine 2002. ostvario primitke od 220.000 EUR od prodaje svog poslovnog udjela koji je stekao prijenosom gospodarskih cjelina svojih društava osnovanih 1994. i 1997. te da je 2004. ostvario primitke od prodaje imovine od 160.474,43 EUR, a sve se to odnosi prodaju imovine stečene prije stupanja na snagu Obiteljskog zakona 1. srpnja 1999. godine (povrat pozajmice od 50.000 EUR dane 1999. bratu Andreje Metelko Zgombić nakon prodaje stana u Sigetu (Froudeova ulica, Zagreb) kupljenog 1990., prodaje dionica hotela Adriatic za 47.100 EUR kupljenih 1993. te iznosa od 63.374,43 EUR od prodaje poslovnog prostora u Preradovićevoj 25 (Zagreb) koji je kupljen 1998. godine.

Slijedom izjave u zapisnik punomoćnika Andreje Metelko Zgombić u predmetu P-8469/11 od 8. prosinca 2017. „da je sva imovina stranaka (Andreje Metelko Zgombić i Hrvoja Zgombića) u braku stečena nakon 1. srpnja 1999. odnosno po Obiteljskom zakonu“ ali slijedom i druge brojne dokumentacije u spisu predmeta P-8469/11, tužitelj se pita kako je to prvostupanjski sud utvrdio da je kredit iz 1999. otplaćen na teret sredstava bračne stečevine. Tužitelj se također pita gdje je nestala zakonito stečena vlastita imovina njegova i njegovih roditelja i gdje su nestali plodovi te imovine? Gdje je nestalo 2.750.000 Kn (cca 366.500 EUR) imovine koje je tijekom trajanja bračne zajednice od 1990. do 1999. uložio tužitelj? Gdje su nestali plodovi te imovine?

Sud prilikom donošenja ove Presude osim nelogičnosti i nedosljednosti, nije obratio pažnju niti na matematiku, jer da jest, tada bi jedini mogući zaključak bio da zbrojene neto plaće stranaka na godišnjoj razini pokrivaju samo rate kredita za stan u Zagrebu, Dobri dol 49, a da se ne govori o ratama lizinga, novčanim sredstvima, troškovima života čak i za bitno niži standard od standarda kojim su živjele stranke i njihova djeca.

Prvostupanjski sud prilikom saslušanja stranaka nije dopustio tužitelju postavljanje pitanja tuženoj. Saslušanje stranaka sud u pravilu saslušava na istom ročištu, što je i logično, jer su stranke najbolje upućene u činjenice, a uobičajeno je da i stranke postavljaju pitanja protivnoj strani, ali to nije bilo dopušteno u ovom predmetu.

U odnosu na iskaz tužene, valja napomenuti kako su prema Zakonu stranke dužne govoriti istinu i savjesno se koristiti pravima koja su im zakonom priznata. Napominjemo da je tužena visoka državna dužnosnica. Tako npr. tužena ne samo da prilikom iskaza nije govorila istinu npr. u odnosu na uplatu 72.000,00 EUR na njezin račun, već sud zdravo za gotovo prihvaća njezin iskaz da se radi o njezinoj osobnoj imovini, dapače, kako ona kaže „radi se o malom dijelu moje osobne imovine“ (da se radi o njezinoj osobnoj imovini, taj bi iznos bio na njezinom računu i prije moje uplate, a pri tome sama je u predmetu P-8469/11 iskazala kako u brak nije unijela nikakvu imovinu, a također ništa nije dobila niti nasljeđivanjem, niti darovanjem), pa po čemu je to njezina osobna imovina. Očito je dovoljno da tužena ovo samo napomene u iskazu i to je to. Sud to prihvaća kao dokazanu činjenicu! Ne samo to, na ročištu na kojem je prvostupanjski sud saslušao stranke, tuženoj je rješenjem prvostupanjski sud zabranio odgovor na pitanje punomoćnice tužitelja da objasni svoju izjavu o osobnoj imovini.

Nadalje, u odnosu na kredit za stan, tužena iskazuje kako se kredit otplaćivao za vrijeme trajanja braka, i točno je da je kredit otplaćen, Sud čak niti površnom analizom njezina iskaza nije zaključio kako je to kredit otplaćen za vrijeme trajanja braka, premda je otplaćen nakon prekida bračne zajednice. Punomoćnici tužene na ročištu od 14. siječnja 2016. neistinito izjavljuju u zapisnik da je kredit iz 1999. za kupnju stana na Dobrom dolu 49 dignut i u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračna zajednice, a isto tvrdi i sama tužena. Prvostupanjski sud ni malo ne brinu te lako dokazive neistinite izjave tužene. Sud se odlučuje kako navodi na str. 6 pasus 2 da iskazu tužene u „cijelosti pokloni vjeru“, a ocjenjuje da je cijeli iskaz tužitelja neistinit.

Taj stav prvostupanjskog suda da je iskaz tužene istinit, a tužitelja neistinit čudi tim više što je mogao uvidom u predmet P-8469/11 lako zaključiti da je iskaz pred sudom Andreje Metelko Zgombić u tom predmetu pretežno neistinit. Radi se o lako dokazivim brojnim neistinama, kako nje tako i njezinog punomoćnika g. Igora Hrabara, koje Hrvoje Zgombić i njegovi roditelji detaljno popisuju i obrazlažu u svojim podnescima Sudu. Isto tako, prvostupanjski sud lako se mogao uvjeriti iz javno dostupnih i službenih evidencija da je Andreja Metelko Zgombić u četiri navrata teško neistinito prikazala imovinske kartice koje je podnosila kao visoka državna dužnosnica. Istovremeno, za niti jednu izjavu iz iskaza tužitelja u predmetu P-8469/11 tužena nije tvrdila niti dokazivala da je neistinita, a iskaz tužitelja i ovom predmetu u većini se sastoji od ponavljana iskaza iz predmeta P-8469/11.

Iz samo ovih primjera vidljivo jest da tužena nije govorila istinu i da je svjesno zloupotrebljavala prava koja joj zakonom pripadaju, i to kao visoka državna dužnosnica.

Zabrana ispitivanja tužene

Na ročištu od 6. rujna 2018. prvostupanjski sud saslušao je stranke. Nakon saslušanja stranaka, punomoćniku tužene dopušteno je da bez ograničenja ispituje tužitelja. S druge strane, tužitelj je postavio tuženoj dva pitanja: a) u kojoj banci je uzet kredit u veljači 1999. za kupnju stana na Dobrom dolu 49 i b) u kojim periodima su se plaćali anuiteti za taj kredit. Tužena je na oba pitanja šutjela i nije dala odgovore. Tužitelj traži da se ta činjenica – da je tužitelj postavio dva pitanja i da tužena na njih ne odgovara unese u zapisnik, ali sud to odbija učiniti. Odmah potom prvostupanjski sud zabranjuje

ispitivanje tužene od strane tužitelja, čime se teško krše njegova prava, a ta zabrana na inzistiranje tužitelja ipak ulazi u Zapisnik (str. 5 Zapisnika). Svjedok svih tih zbivanja na ročištu je odvjetnica tužitelja, gospođa Tamara Abel. Sama odvjetnica tužitelja postavlja dva pitanja tuženoj, oba u svezi s odgovorima koje je tužena dala sudu tijekom svog saslušanja od strane suda. Prvostupanjski sud za svako od ta dva pitanja donosi rješenje da se tuženoj zabranjuje odgovor na pitanje.

Tužitelj se pita, zašto se tuženoj ne mogu postavljati pitanja? Je li to stoga da se tuženu ipak ne uhvati kako govori neistine? **U svakom slučaju, tužitelju su, zbog činjenice da mu nije bilo dopušteno ispitivati tuženu, kao i činjenice da su tuženoj rješenjima zabranjeni odgovori na pitanja odvjetnice tužitelja, teško kršena njegova prava na pošteno i pravedno suđenje.**

Za zaključiti jest kako to zaključuje prvostupanjski sud, a imajući u vidu ovu Presudu i njezinu logiku, da ono što je tužitelj stekao oplodjujući novčana sredstva i imovinu svojih roditelja, što je stvarno njegova vlastita imovina, po stavu prvostupanjskog suda jest bračna tečevina, a ono što je na računima tužene ili glasi na njezino ime jest njezina osobna imovina. Ovakvim postupanjem, ne samo što je tužitelj zakinut u svojim zakonskim, nego i u svojim ustavnim pravima.

Usljed naprijed navedenih razloga, predlažem da Županijski sud u Zagrebu, moju žalbu kao osnovanu uvaži i preinači presudu na način, da usvoji tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, ili da podredno ukine presudu i predmet vrati Općinskom građanskom sudu u Zagrebu na ponovno raspravljanje i odlučivanje.

Hrvoje Zgombić

Zagreb, 14. ožujka 2019.

Ugovorne strane:

HYPO BANKA CROATIA d.d. Koturaška 47, Zagreb (u daljnjem tekstu: Banka)

HRVOJE ZGOMBIĆ iz Zagreba, Froudeova 7(u daljnjem tekstu: Korisnik kredita)

ANDREJA METELKO-ZGOMBIĆ iz Zagreba, Froudeova 7(u daljnjem tekstu: Sudužnik)

zaključili su temeljem pozitivnih zakonskih odredbi ;

UGOVOR O KREDITU

broj:59/99

Članak 1. Opće odredbe

Ovim ugovorom regulira se:

- I. kreditni posao između Banke i Korisnika kredita,
- II. osiguranje novčane tražbine iz kreditnog posla zasnivanjem založnog prava na nekretninama Založnih dužnika u korist Banke
- III. način otplate kredita

Članak 2. Odnos na temelju duga

Potraživanje i pravna osnova

Banka Gospodinu

**Hrvoje Zgombić iz Zagreba, Froudeova 7
JMBG:1903960330033**

u skladu s propisima Republike Hrvatske odobrava dugoročni stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od

290.000,- DEM

(slovima: dvjestodevedesettisuća njemačkih maraka) prema srednjem tečaju za devize Hypo banke Croatia d.d. važećem na dan korištenja kredita, i to pod niže navedenim uvjetima.

Korisnik kredita se obvezuje da će navedena novčana sredstva koristiti za kupnju stana u Zagrebu, Dobri dol 49.

Članak 3. Ispunjenje Vraćanje kredita, rokovi plaćanja i dospijeće

- I. Na kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 290.000,-DEM zaračunavaju se kamate od 9% dekurzivno godišnje.

- II. Korisniku kredita se odobrava period bez otplate glavnice uz plaćanje kamata 28.02.1999. godine.

Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima. Protuvrijednost mjesečnog anuiteta iznosi **2.941,37 DEM** (slovima: dvijetisućedevetstočeterdesetjedna njemačka maraka i 37/100), a podmiruje se u kunama obračunatim po srednjem tečaju Hypo banke Croatia d.d. za devize na dan dospijeća, odnosno na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeća, počevši od **31.03.1999.** godine. Dospijeće svakog sljedećeg anuiteta je svakog posljednjeg dana u mjesecu.

U razdoblju korištenja kredita do početka otplate anuiteta Banka zaračunava interkalarnu kamatu na kredit u visini redovne kamatne stope iz stavka I. ovog članka. Kamata se obračunava u DEM a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za devize Hypo banke Croatia d.d. na dan plaćanja. Interkalarna kamata dospijeva na naplatu početkom otplate kredita, a o njenom iznosu će Banka pismeno obavijestiti Korisnika kredita.

Ukoliko srednji tečaj Hypo banke Croatia d.d. za devize na dan plaćanja odnosno dospijeća svakog pojedinog anuiteta bude manji od srednjeg tečaja Banke za devize na dan puštanja kredita u tečaj, Banka može od Korisnika kredita zahtijevati plaćanje anuiteta po srednjem tečaju Hypo banke Croatia d.d. za devize na dan puštanja kredita u tečaj.

- III. Kamate idu na teret računa mjesečno, uključene su u anuitete i plaćaju se u skladu sa stavkom II.
- IV. Ugovara se trajanje kredita do **28.02. 2014.** godine.
- V. Ugovorne strane su suglasne da je Banka dužna izvršiti uplatu iznosa iz članka 3. ovog ugovora tek nakon što Korisnik kredita predoči dokaz o izvršenom osiguranju kreditnog posla u skladu sa ovim ugovorom.

Članak 4.

Pridržavanje prava na raskid ugovora

Ugovaratelji su suglasni da Banka može raskinuti Ugovor o kreditu prije isteka njegovog redovnog trajanja. Razlozi za raskid ugovora su sljedeći:

- ako Korisnik kredita odobreni kredit ne koristi u svrhu utvrđenu člankom 2. stavak 3;
- ako je u tijeku ovršni postupak nad imovinom Korisnika kredita ili imovinom koja služi osiguranju ovog kredita;

- ako Korisnik kredita usprkos opomene i odobrenog naknadnog roka kasni s plaćanjem **jednog anuiteta** više od 30 dana. U tom slučaju se smatra da kreditni odnos prestaje s danom kada je Korisnik kredita od strane Banke izvješten o raskidu preporučenim pismom (potvrda o prijemu);
- ako se Korisnik kredita ne pridržava bilo koje odredbe ovog ugovora;
- ako se ispostavi da je Korisnik kredita dao neistinite podatke o sebi;
- ako Banka sazna za okolnosti koje bi po njenom mišljenju mogle dovesti u pitanje podmirenje potraživanja po kreditu.

Članak 5. Troškovi

Prije isplate kredita odbijaju se jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,5 %. Korisnik kredita se nadalje obvezuje da će snositi sve troškove u svezi sa izradom ugovora, javnobilježničke i sudske pristojbe. Korisnik kredita se obvezuje snositi i druge eventualno nastale nuzgredne troškove.

Članak 6. Promjenljivost kamatne stope

Banka je ovlaštena u slučaju promjene situacije na tržištu od dana izračunavanja kredita izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo banke Croatia d.d.

Korisnik kredita svojim potpisom na ovom ugovoru izjavljuje da je suglasan i da prihvaća primjenu Odluke o kamatnim stopama, kao i sve njene kasnije izmjene i dopune.

Ukoliko se uvođenjem zajedničke monete Europske unije (EURO) kao zakonskog sredstva plaćanja izmjeni sadašnje sredstvo plaćanja u Njemačkoj, Banka je ovlaštena izvršiti konverziju obveze Korisnika kredita po ovom ugovoru izražene u DEM u EURO, sukladno službenom koeficijentu konverzije, na što Korisnik kredita potpisom ovog Ugovora daje izričit pristanak, te istovremeno pristaje da se sukladno toj izmjeni valutna klauzula uglavljena u ovom Ugovoru veže uz EURO. Banka je ovlaštena promijeniti visinu kamatne stope, ukoliko bi ista proizašla iz gornje konverzije DEM u EURO.

Članak 7. Kašnjenje s plaćanjem i njegove posljedice

U slučaju zakašnjenja s ispunjenjem obveze iz članka 3. stavak II. ovog ugovora, Korisniku kredita se zaračunavaju zatezne kamate po stopi opisanoj u Odluci o kamatnim stopama Hypo

banke Croatia d.d. Tako utvrđene zatezne kamate obračunavaju se na iznos duga, uključujući kamate koje idu na teret računa svaka mjesečno, kao i eventualno nastale troškove procjene.

Osim toga zaračunavaju se troškovi potraživanja, kao i troškovi opomene sukladno Odluci o visini naknade za usluge Hypo banke Croatia d.d.

Članak 8.

Pravo na odustajanje Korisnika kredita

Korisnik kredita se obvezuje da će u slučaju otkaza Ugovora o kreditu prije isplate iznosa iz članka 2. ugovora, nadoknaditi Banci nastale troškove koji se utvrđuju u iznosu od 2,5 % od odobrenog kredita.

Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita ukoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 dana unaprijed. Korisnik kredita se obvezuje izvršiti uplatu prema zaključnom obračunu Banke. Od dana kada je kredit vraćen, više se ne zaračunavaju kamate.

Članak 9.

Osiguranje kredita

U svrhu osiguranja svih potraživanja i prava koji su Banci već nastali na osnovu odobrenog kredita ili će nastati u budućnosti, Korisnik kredita se obvezuje da će:

- I potpisati i solemnizirati sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava kojim Založni dužnici dozvoljavaju da se kod Općinskog suda u Zagrebu u zemljišnim knjigama za k.o.Grad Zagreb izvrši uknjižba zajedničke hipoteke i to u zk.ul.7197 kao Glavnom ulošku na nekretnini koju u naravi predstavlja Ulična stambena zgrada u Gorjanovićevoj ul.br.8, dvorišna zgrada u Gorjanovićevoj ul.br.8 i dvorište u Gorjanovićevoj ul.br.8 sagrađena na kč.br.1631/2 površine 937a 337 m² u vlasništvu Josipa Metelka iz Zagreba Gorjanovićeve 8, te u zk.ul.8562 Broj poduloška 3295 kao Sporednom ulošku izvrši uknjižba zajedničke hipoteke na odgovarajućem suvlasničkom dijelu nekretnine (uključujući suvlasnički dio zemljišta te zajedničke dijelove i uređaje zgrade) te na tom suvlasničkom dijelu uspostavljeno i sa njim povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine (etažno vlasništvo) koji u naravi čini stan broj 8, na II (drugom) katu, koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija u površini od 108,94 čm sa pripadajućim garažnim mjestom u površini od 15 čm nalazeći u Stambenoj zgradi DOBRI DOL 49, ZAGREB sagrađena na čest.br.7856/3, dr, po novoj izmjeri čest.br.3723 k.o.MAKSIMIR u vlasništvu Stjepan Potlaček iz Zagreba, Dobri dol 49 sve u korist Vjerovnika radi osiguranja tražbina iz ovog Ugovora;

IV. pribaviti valjanu Izjavu o sudužništvu od gospođe Andreja Metelko-Zgombić, s administrativnim zabranama, vlastitim mjenicama, Sporazumom i izjavom o obvezi na temelju mjenice, potpisanim od strane Korisnika kredita i Sudužnika.

Korisnik kredita i Sudužnik ovlašćuju Banku da primljene mjenice ispune na iznos svog dospjelog potraživanja i traži naplatu kod nadležne institucije.

Ukoliko pojedina mjenica izdata kao sredstvo osiguranja plaćanja po ovom ugovoru bude upotrebljena radi naplate dospjelih potraživanja Banke, Korisnik kredita i Sudužnik se obvezuju odmah, a najkasnije u roku od 5 (pet) dana dostaviti novu mjenicu kao nadomjestak za već upotrebljene.

Korisnik kredita i Sudužnik su suglasni da Banka ima pravo prenijeti instrumente osiguranja potraživanja iz ovog ugovora na treću osobu.

**Članak 10.
Obveze Korisnika kredita**

Korisnik kredita se obvezuje Banku obavijestiti o svim promjenama svoje materijalne situacije, adrese ili radnog mjesta. U slučaju neobavješćivanja o promjeni adrese, smatrat će se pravovaljanom dostava pismena na zadnju adresu Korisnika kredita koja je Banci poznata. Korisnik kredita se obvezuje na poziv Banke davati obavijesti o svojoj materijalnoj situaciji.

Više dužnika odgovorni su solidarno i svaki od njih ovlašten je davati izjave i primati dokumente koji su usmjereni protiv ostalih dužnika.

Korisnik kredita i Sudužnik pristaju da Banka, u slučaju dospelosti bilo koje obveze po ovom ugovoru, može provesti neposrednu prisilnu ovrhu na cjelokupnoj imovini Korisnika kredita, Sudužnika radi naplate svih tražbina koje proizlaze iz ovog ugovora.

**Članak 11.
Clausula rebus sic stantibus**

Stranke suglasno izjavljuju da se, sukladno članku 136. Zakona o obveznim odnosima, odriču prigovora promijenjenih okolnosti koje nastanu nakon potpisivanja ovog ugovora.

**Članak 12.
Mjesto ispunjenja. Nadležnost suda**

Mjesto ispunjenja za sve obveze iz ovog ugovora je Zagreb. Za sve sporove iz ovog ugovora smatra se ugovorenim nadležni sud u Zagrebu.

Članak 13.

Korisniku kredita i Sudužniku ugovor je protumačen te ga u znak prihvata prava i obveza vlastoručno potpisuju i ovjeravaju kod javnog bilježnika.

Potpisom na ovom ugovoru Korisnik kredita u cijelosti prihvata odredbe Općih poslovnih uvjeta Banke koji su mu uručeni prije potpisivanja ugovora.

Članak 14.

Ovaj ugovor sastavljen je u 5 (pet) istovjetnih primjeraka od kojih Banka zadržava dva, jedan se uručuje Korisniku kredita, jedan ostaje za potrebe ovjere potpisa kod javnog bilježnika, a jedan se upućuje nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu radi uknjižbe zajedničke hipoteke.

Ugovor za svaku stranu postaje pravovaljan na dan kada ga je potpisala.

U Zagrebu, 08. veljače 1999. godine

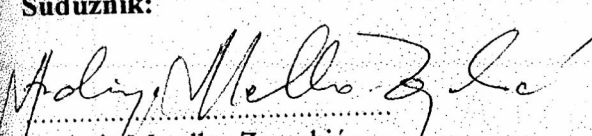
Korisnik kredita:

Hrvoje Zgombić
JMBG: 1903960330033

Vjerovnik:

HYPO BANKA CROATIA D.D.
HYPO BANKA CROATIA d.d.
Koturaska 47, HR-10000 Zagreb

Sudužnik:

Andreja Metelko-Zgombić
JBMG: 1511965335062

25

HYPO ALPE ADRIA
 S VAMA. UZ VAS. ZA VAS.

ZGOMBIĆ HRVOJE

DOBRI DOL 49

10000 ZAGREB

Broj Ugovora: 59/99

Broj partije: 53110053

U Zagrebu, 05.11.2014.

PREDMET : Obavijest o ukupno plaćenju glavnice, redovnoj kamati, zateznoj kamati i troškovima za razdoblje od 12.02.1999. do 28.02.2014.

Poštovani,

vezano uz vaš Zahtjev od 24.10.2014. godine, dostavljamo Vam podatke po Vašem stambenom kreditu

Iznos plaćene glavnice u HRK	1.108.536,55
Iznos plaćene redovne kamate u HRK	529.537,69
Iznos plaćene zatezne kamate u HRK	546,29
Iznos plaćenih troškova u HRK	100,00
Iznos plaćenih ostalih troškova u HRK	-

Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.

 HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d.
 Slavonska avenija 6, HR-10000 Zagreb

Izradio operater : H2648

Na zahtjev OJ : 066

Datum : 05.11.2014

HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. SJEDIŠTE ZAGREB

Slavonska avenija 6 • HR-10000 Zagreb • Hrvatska

Info-telefon: 0800 14 14 • Telefon: +385 1 6030 000 • Telefaks: +385 1 6007 000 • info.hr@hypo-alpe-adria.hr • www.hypo-alpe-adria.hr

Banka je upisana u registar Trgovačkog suda u Zagrebu • MBS: 080072083 • MB: 1198947 • OIB: 14036333877 • PDV broj: HR14036333877

Racun Banke - IBAN: HR60 2500 0091 0000 0001 3 otvoren kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, Zagreb • SWIFT/BIC: HAABHR22

Upisani temeljni kapital: 5.208.760.000,00 HRK. Temeljni kapital uplaćen u cijelosti.

Ukupno izdano 1.302.190 dionica nominalne vrijednosti 4.000,00 HRK.

Uprava banke: Alexander von Gleich, predsjednik; Tea Martincic, član; Brane Golubic, član; Joško Mihic, član; Sławomir Konias, član

Predsjednik Nadzornog odbora: Dr. Alexander Picker

STJEPAN POTLAČEK (JMBG 1012939330005) iz Zagreba, Dobri dol 49 (u daljnjem tekstu prodavatelj) s jedne strane

HRVOJE ZGOMBIĆ (JMBG 1903960330033) iz Zagreba, Froudeova 7, i

ANDREJA METELKO ZGOMBIĆ (JMBG 1511965335062) iz Zagreba, Froudeova 7 (u daljnjem tekstu kupac) s druge strane

sklopili su dana 10. veljače 1999. sljedeći

KUPOPRODAJNI UGOVOR

Članak 1.

Prodavatelj je vlasnik nekretnine u Zagrebu, Dobri dol 49, i to stana br. 8, na II katu, koji se sastoji od tri sobe i sporednih prostorija ukupne površine 108,94 m², i pripadajućeg garažnog mjesta broj 19, u površini od 15 m².

Stambena zgrada u Zagrebu, Dobri dol 49, sagrađena je na kat čest. br. 3723 k.o. Maksimir (zkč. br. 7856/3, 7862/1 i dr. k.o. Grad Zagreb) a predmetni stan upisan je u poduložak br. 3295 k.o. Grad Zagreb.

Prodavatelj je suvlasnik i idealnog dijela zajedničkih dijelova i uređaja zgrade koji je razmjeran korisnoj vrijednosti nekretnine opisane u stavku 1. ovog članka prema korisnoj vrijednosti svih stanova i ostalih prostorija cijele nekretnine kojima ti zajednički dijelovi služe, sukladno Zakonu o vlasništvu i ostalim stvarnim pravima (NN br. 91/96).

Prodavatelj je suvlasnik i idealnog dijela odgovarajućeg dijela zemljišta na kojoj je izgrađena zgrada, koji dio je razmjeran korisnoj vrijednosti nekretnine opisane u stavku 1. ovog članka prema korisnoj vrijednosti svih stanova i ostalih prostorija cijele nekretnine sukladno Zakonu o vlasništvu i ostalim stvarnim pravima (NN br. 91/96).

Članak 2.

Nekretnine opisane u članku 1. ovog ugovora prodavatelj prodaje a kupac kupuje u viđenom stanju za iznos od DEM. 275.000,00 (slovima: dvjestosedamdesetpettisuća DEM) plativo u protuvrijednosti kn po srednjem tečaju Hypo banke na dan isplate. Pored navedenog iznosa od DEM 275.000,00 kupac preuzima obvezu otplate preostalih obroka u skladu s člankom 7. ovog ugovora.

Članak 3.

Ugovorne strane sporazumno utvrđuju da je prodavatelj primio od kupca, potpisa ovog ugovora iznos od DEM 15.000,00 (petnaesttisuća DEM) na ime kapare.

Članak 4.

Kupac se obvezuje isplatiti kupoprodajnu cijenu prodavatelju na slijedeći način:

- najkasnije do 15. veljače 1999.g. kupac će platiti prodavatelju iznos od DEM 100.000,00 (stotisuća DEM) u protuvrijednosti kn po srednjem tečaju Hipo banke na dan isplate.
- na dan stupanja kupca u posjed nekretnina, koji ne može biti kasniji od 31. ožujka 1999. kupac će isplatiti ostatak kupoprodajne cijene u iznosu od DEM 175.000,00 (stosedamdesetpettisuća DEM) u protuvrijednosti kn po srednjem tečaju Hipo banke na dan isplate.

Kupac se obvezuje isplatiti prodavatelju eventualnu razliku u DEM koja bi mogla nastati na dan isplate realizacijom plaćanja prema čl. 2 i 4 ovog ugovora, na ruke ili devizni račun prodavatelja, do iznosa ukupne kupoprodajne cijene u DEM prema čl. 2 ovog ugovora, odnosno kupac se obvezuje isplatiti prodavatelju onaj iznos u kunama koji je dostatan da prodavatelj na dan isplate kupoprodajne cijene iz čl. 2 ovog ugovora kupi DEM 275.000,00 (dvjestosedamdesetpettisuća DEM).

Kupac se obvezuje gornje iznose platiti na račun koji odredi prodavatelj.

Članak 5.

Prodavatelj se obvezuje kupcu, vratiti iznos od DEM 15.000,00 (petnaesttisuća DEM) koji je primio prije potpisa ovog ugovora na ime kapare, na dan kada mu kupac u cijelosti isplati kupoprodajnu cijenu.

Članak 6.

Prodavatelj se obvezuje kupcu predati nekretnine u posjed slobodne od stvari i osoba na dan kada će kupac u cijelosti isplatiti prodavatelju ugovorenu kupoprodajnu cijenu.

Članak 7.

Ugovorne strane sporazumno utvrđuju da su dana 29.04.1992. Stjepan Potlaček i GRAD Zagreb zaključili ugovor o kupoprodaji stana br. 8773/92, kojim ugovorom je Stjepan Potlaček kupio stan, cit. u čl. 1 ovog ugovora, i temeljem kojeg je u korist GRADA Zagreba uknjiženo založno pravo na stanu u iznosu od HRD 13.835.782 (trinaestmilijuna osamsto tridesetpet tisuća sedamsto osamdesetdva HRD) i za kamate u iznosu od HRD 2.247.281 (dvamilijuna dvjestočetdesetsedamtisuća

dvjestoosamdesetjedan HRD) radi osiguranja plaćanja obroka kupovne cijene i kamata na cijenu.

Potpisom ovog kupoprodajnog ugovora, ugovorne strane sporazumno utvrđuju da kupac preuzima obvezu otplate preostalih obroka u skladu s člankom 3 ugovora cit. u stavku 1 ovog članka i to od dana stupanja kupca u posjed nekretnina opisanih u čl. 1 ovog ugovora.

Prodavatelj se obvezuje platiti sve obroke dospjele do dana stupanja u posjed nekretnina kupca, u skladu s ugovorom cit. u st. 1 ovog članka, i predati kupcu potvrde, o uplati istih, na dan stupanja u posjed nekretnina kupca.

Članak 8.

Prodavatelj jamči kupcu da su nekretnine opisane u čl. 1 ovog ugovora isključivo vlasništvo prodavatelja te da nisu opterećene nikakvim uknjiženim ili neuknjiženim teretima osim založnog prava opisanog u članku 7. ovog ugovora.

Prodavatelj jamči kupcu pod materijalnom i krivičnom odgovornošću da neće opteretiti nekretnine opisane u čl. 1 ovog ugovora niti nakon potpisa ovog kupoprodajnog ugovora.

Članak 9.

Poreze i doprinose koji se odnose na kupljene nekretnine snosi kupac od dana stupanja u posjed a prodavatelj do dana stupanja u posjed kupca.

Članak 10.

Prodavatelj se obvezuje platiti sve komunalije zaključno sa danom stupanja u posjed nekretnina kupca, te predati kupcu potvrde o uplati istih.

Članak 11.

Prodavatelj potpisom ovog ugovora ovlašćuje kupca da izvrši upis prava vlasništva na nekretninama opisanim u čl. 1 ovog ugovora bez ikakve daljnje suglasnosti, u zemljišne knjige Općinskog suda u Zagrebu ili u Knjigu položenih ugovora pri istom sudu, nakon što kupac isplati u cijelosti kupoprodajnu cijenu iz čl. 2 ovog ugovora. Na dan konačne isplate prodavatelj se obvezuje predati kupcu pisanu izjavu ovjerenu kod javnog bilježnika da je kupac podmirio prodavatelju sve svoje obveze iz ovog ugovora.

Članak 12.

Porez na promet nekretnina, troškove oko sklapanja ovog kupoprodajnog ugovora, kao i troškove prijenosa prava vlasništva u zemljišnim knjigama na ime kupca, u cijelosti snosi kupac.

Članak 13.

Ovaj ugovor sačinjen je u šest primjeraka, po jedan za svakog kupca, jedan za prodavatelja, jedan za potrebe ovjere od javnog bilježnika, jedan za porezni ured, jedan za uknjižbu prava vlasništva na ime kupca.

U Zagrebu, _____

Prodavatelj

[Handwritten signature]

Kupac:

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Raiffeisen Leasing d.o.o., Radnička cesta 43, 10000 ZAGREB, p.p. 385, matični broj 1464477 (u daljnjem tekstu: Davatelj najma)

ZGOMBIĆ HRVOJE, DOBRI DOL 49, 10000 ZAGREB, matični broj 1903960330033, ZGOMBIĆ HRVOJE (u daljnjem tekstu: Primatelj najma)

zaključili su dana 18.01.2006.

UGOVOR O NAJMU BROJ 15627/06

Predmet najma

Članak 1.

Davatelj najma daje, a Primatelj najma prima u najam:

NISSAN MICRA 1.6 16V EXCLUSIVE

Broj šasije: SJNFEAK12U2121162

Snaga motora: 81 kW

Obujam motora: 1600 ccm

Godina proizvodnje: 2006.

Sukladno Ponudi dobavljača AUTO MOTO NAUTIKA D.O.O. br. od 09.01.2006, i ponudi Raiffeisen leasinga br. 62342 od 18.01.2006 kao i svu dodatnu opremu ugrađenu u Predmet.

Nabavna vrijednost Predmeta najma iznosi EUR 20.391,08 (bez PDV-a).

Trajanje ugovora

Članak 2.

Najam traje 60 mjeseci od dana preuzimanja Predmeta.

Cijena

Članak 3.

Primatelj najma se obvezuje plaćati mjesečnu najamninu u iznosu od **268,42 EUR**, uvećanu za PDV i ostala zakonska davanja.

Naknada po ovom ugovoru iznosi 0,00 EUR (PDV uključen).

Uporaba predmeta najma

Članak 4.

Primatelj najma ovlašten je upotrebljavati Predmet najma na uobičajeni način. Primatelj najma ovlašten je s Predmetom najma prijeći/koristiti 0 km / radnih sati godišnje. Primatelj najma je obavezan platiti Davatelju najma naknadu u iznosu od 0,15 EUR za svaki prijeđeni km/radni sat povrh dopuštenih.

Jamčevina / Akontacija

Članak 5.

Jamčevina po ovom ugovoru iznosi 0,00 EUR, akontacija iznosi 3.677,08 EUR.

Sredstva osiguranja

Članak 6.

Primatelj najma se obvezuje dostaviti Davatelju najma prije preuzimanja Predmeta najma slijedeća sredstva osiguranja:

OSOBNJE MJENICE

2 kom

IZJAVA O ZAPLJ. PLAĆE KOR. LEAS.

1 kom

Na zahtjev Davatelja najma ugovorne strane će zaključiti bilo koje dodatne ugovore i/ili pravne dokumente potrebne da bi bilo koje Sredstvo osiguranja bilo pravno valjano.

Jamci

Članak 6.

Kao jamac platac ovaj Ugovor supotpisuje:

Jamac platac potpisom ovog Ugovora jamči i odgovara solidarno za ispunjenje svih obveza koje proizlaze iz ili su u svezi s ovim Ugovorom, kao i da je upoznat i da je primio Opće uvjete Leasinga koji čine sastavni dio ovog Ugovora. O svim izmjenama i dopunama Općih uvjeta donešenim za vrijeme trajanja leasinga Davatelj leasinga obavijestiti će Jamca na isti način kao i Primatelj leasinga.

Ugovorna ovlast

Članak 7.

Primatelj leasinga i Jamac ovlašćuju Davatelja leasinga da bez ikakve njegove daljnje suglasnosti ili privole za sve dospjele obveze iz ovog Ugovora podnese ovlaštenim organizacijama za platni promet kod kojih se vode računi Primatelja leasinga i Jamca, nalog za naplatu dužnog iznosa na teret svih računa Primatelja leasinga i Jamca u skladu sa Zakonom o platnom prometu u zemlji.

Ostale odredbe

Članak 8.

Potpisom ovog Ugovora Primatelj leasinga izjavljuje da je upoznat s i da je primio Opće uvjete koji čine sastavni dio ovog Ugovora.

Davatelj leasinga će o izmjenama i dopunama Općih uvjeta leasinga obavijestiti Primatelja leasinga pismeno putem pošte. Smatrati će se da je Primatelj leasinga obaviješten o izmjenama i dopunama Općih uvjeta i da iste prihvata samim primanjem.

Potpisom ovog Ugovora Primatelj leasinga izjavljuje da je upoznat s Uvjetima osiguranja od automobilske odgovornosti i Uvjetima osiguranja od automobilske kaska izdanih i važećih od strane osiguravajuće kuće koju odredi Davatelj leasinga te da je iste primio. Potpisom ovog Ugovora Primatelj leasinga opunomoćuje Davatelja leasinga da u njegovo ime zaključi osiguranje i potpiše policu auto kasko osiguranja.

Osoba ovlaštena za zastupanje opunomoćuje _____
da u ime Primatelja leasinga preuzme Predmet leasinga.

Članak 9.

Ovaj Ugovor je potpisan u 3 (tri) istovjetna i jednakovaljana primjerka, 2 (dva) za Davatelja leasinga, a 1 (jedan) za Primatelja leasinga.

Primatelj leasinga:

Davatelj leasinga:

ZAGREB, Dana 18.01.2006

Raiffeisen Leasing d.o.o.

Radnička cesta 43, 10000 Zagreb, p.p. 385

Tel.: 01-6595-000, 6595-010, Fax.: (01) 6595-050

Žiro račun br.: 2484008-1100159923

OIB: 75346450537, MB: 1464477

R-1

ZGOMBIĆ HRVOJE

DOBRI DOL 49

HR-10000 ZAGREB

Račun br. : 2006050046 Poziv na broj: 01 999-001216-00151562 OIB : 53023529539
Datum rn. : 26.04.2006. Ugovor br. : 15627/06
Datum isporuke: 26.04.2006. Mjesto izd. : Zagreb Oz. stranke: 001216
Matični br. : 1903960330033

Objekt leasinga: NISSAN MICRA 1.6 16V EXCLUSIVE

Vrsta vozila:	OSOBN VOZILO	Broj šasiје:	SJNFEAK12U2121162
Marka vozila:	NISSAN	God. proizvodnje:	2006
Tip:	MICRA 1,6 16V	Boja:	CRNA METALIK
Snaga u kw:	81	Zapremnina u ccm:	1600
Broj sjedišta:	5		

Vrijednost objekta leasinga bez PDV-a:	123.182,18 KN
Osnovica za PDV:	123.182,18 KN
Iznos PDV-a (22%):	27.100,08 KN
Ukupno:	150.282,26 KN

Napomena:

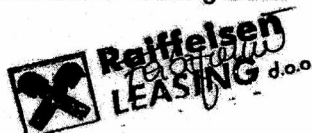
Plaćanje ovog računa je sukcesivno u skladu sa otplatnim planom koji je sastavni dio ugovora o financijskom leasingu broj 15627/06.

Objekt leasinga ostaje u vlasništvu Raiffeisen Leasing d.o.o. do konačne otplate svih obveza po Ugovoru o leasingu broj 15627/06.

O izvršenoj otplati objekta leasinga, Raiffeisen Leasing d.o.o. izdat će posebno Ovlaštenje s dozvolom prijenosa prava vlasništva na ime kupca.

Ovaj račun izrađen je automatskom obradom podataka i ispisan pomoću računala te je kao takav punovažan bez pečata i potpisa.

Raiffeisen Leasing d.o.o.

POTVRDA

kojom Raiffeisen leasing d.o.o. potvrđuje da je po ugovoru o leasingu 15627/06 koji je sklopljen dana 18. siječnja 2006. po kojem je Primatelj leasinga bio gospodin Hrvoje Zgombić iz Zagreba, Dobri dol 49, OIB: 53023529539, uplaćeno 185.418,33 kune, u razdoblju od 23. siječnja 2006. godine do 04. svibnja 2011. godine, i to po osnovi leasing rata te svih drugih obveza iz navedenog ugovora.

U Zagrebu, 22.10.2014.

Za Raiffeisen leasing d.o.o.

Sektor podrške poslovnim procesima

*Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb
Poslovnica 028 Vukovarska
Vukovarska 37b
10 000 Zagreb*

POTVRDA

Ovim potvrđujemo da gosp. Zgombić Hrvoje, OIB: 53023529539 sa adresom u Zagrebu, Dobri dol 49, sa svog računa 2484008-3232837544 otvorenog u Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb uplaćivao u korist 2340009-3202567412, vlasnice Metelko Zgombić Andrea, trajnim nalogom u 13 rata od 15.11.2010. do 02.11.2011. iznos od HRK=20.000.00, Ukupni iznos uplata sa 29.11.2011. iznosi HRK=260.000.00.

Potvrda se izdaje na zahtjev gosp. Zgombić Hrvoja, u svrhu predocjenja izvršenih uplata u sudskom postupku, te se ne može i ne smije koristiti u druge svrhe.

U Zagrebu, 14.06.2012.

Sektor poslovanja sa stanovništvom

T. Valenčak S. Zeger

**Raiffeisen
BANK** 977
Raiffeisenbank Austria d.d.
Zagreb, Petrinjska 59

Ovaj dokument sadrži povjerljive podatke. Predlažemo da s istim postupate na primjeren način.

***Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb
Poslovnica 028 Vukovarska
Vukovarska 37b
10 000 Zagreb***

POTVRDA

Ovim potvrđujemo da gosp. Zgombić Hrvoje, OIB: 53023529539 sa adresom u Zagrebu, Dobri dol 49, sa svog računa 2484008-3232837544 otvorenog u Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb uplaćivao u korist 2340009-3202567412, vlasnice Metelko Zgombić Andrea, trajnim nalogom u 13 rata od 15.11.2010. do 02.11.2011. iznos od HRK=20,000.00. Ukupni iznos uplata sa 29.11.2011. iznosi HRK=260,000.00.

Potvrda se izdaje na zahtjev gosp. Zgombić Hrvoja, u svrhu predocjenja izvršenih uplata u sudskom postupku, te se ne može i ne smije koristiti u druge svrhe.

U Zagrebu, 14.06.2012.

Sektor poslovanja sa stanovništvom

T.Valenčak S.Zeger

 **Raiffeisen
BANK** 977
Raiffeisenbank Austria d.d.
Zagreb, Petrinjska 39

Ovaj dokument sadrži povjerljive podatke. Predlažemo da s istim postupate na primjeren način.

Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb
Poslovnica 028 Vukovarska
Vukovarska 37b
10 000 Zagreb

POTVRDA

Ovim potvrđujemo da gosp. Zgombić Hrvoje, OIB: 53023529539, sa adresom u Zagrebu, Dobri dol 49, dana 19.11.2010. sa vlastitog računa 2484008-3290195997, otvorenog u Raiffesienbank Austria d.d. Zagreb, izvršio prijenos sredstava na račun po kojem je opunomoćen br. 2484008-3290122963, vlasnice Metelko Zgombić Andreje, u iznosu od EUR=72,000.00

Gore navedena punomoć ukinuta je dana 30.09.2011.

Potvrda se izdaje u svrhu predocjenja nadležnom sudu, kao potvrdu o izvršenoj transakciji, te se ne može i ne smije koristiti u druge svrhe.

U Zagrebu, 22.01.2014.

Sektor poslovanja sa stanovništvom

T.Valenčak S.Prgomet

Ovaj dokument sadrži povjerljive podatke. Predlažemo da s istim postupate na primjeren način.

Raiffeisenbank Austria d.d. HR - 10000 Zagreb • Petrinjska 59 • Telefon: +385 1 45 66 466 • Fax: +385 1 481 1 624 • E-mail: info@rba.hr • Internet: www.rba.hr
Sveit: R/BHHR2X • Telex: 21137 rbaag rh • Banka je upisana kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod matičnim brojem upisa (MBS): 080002366 • OIB: 53056966535 • Temelini kapital: 3.628.932.000,00 kn, uplaćen je u cijelosti, a podijeljen je na 3.629.182 dionica na ime, od čega je 7.750 povlaštenih dionica na ime, svaka nominalnog iznosa od 10.000 kn i 3.621.432 redovnih dionica na ime, svaka nominalnog iznosa 1.000,00 kn • Članovi Uprave: Adrović Zdenko, Žubrinić-Pick Vlasta, Štola Jasna, Križek Zoran, Čičenik-Mužić Vesna, Žitek Mario • Predsjednik Nadzornog odbora: dr. Herbert Štepić • Žiro račun: 2484008-1000000013 koji se vodi kod Hrvatske narodne banke • Member of the Austrian Raiffeisen Banking Group

Datum: 30.09.2011.

Ime referenta: Jasna Sumajstorčić

Vrijeme: 14:10

Šifra referenta: 1153172

Vrsta produkta: Devizni tekući račun

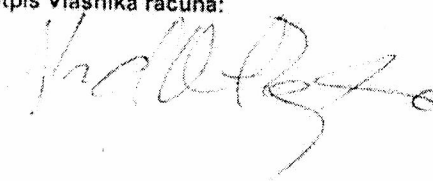
Br. računa: 3290122963

15.09.2006.

UKIDANJE OVLAŠTENIKA

Vlasnik: 298569
ANDREJA METELKO-ZGOMBIĆ
DOBRI DOL 49
10000 ZAGREB
HRVATSKA

Potpis Vlasnika računa:

Ovlaštenik: Opunomoćenik
416380
HRVOJE ZGOMBIĆ
DOBRI DOL 49
10000 ZAGREB
HRVATSKA

Status ovlaštenja: Ukinut

Potpis Ovlaštenika:

Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb
Poslovnica Vukovarska
Ul. Grada Vukovara 37b
10 000 Zagreb

POTVRDA

Ovim potvrđujemo da je dana 15.11.2010. gosp. Zgombić Hrvoje, OIB: 53023529539, sa adresom u Zagrebu, Dobri dol 49 sa vlastitog računa broj: 2484008-3232837544 otvorenog u Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, izvršio transfere sukladno prijedlogu financijskog plana od 10.10.2010.god, a u svrhu disperzije rizika na račune opunomoćenika, kako slijedi;

Zgombić Tena, br. rč. 3291550544; u iznosu EUR=72,000.00

Zgombić Slavica, br.rč. 3291550577; u iznosu EUR=72,000.00

Zgombić Zvonimir, br.rč. 3291550552 u iznosu od EUR=72,000.00

Metelko-Zgombić Andreja br.rč. 3290122963 u iznosu od EUR=72,000.00

Potvrda se izdaje na zahtjev stranke u svrhu predočjenja Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, radi pokrenutog sudskog postupka brakorazvodne parnice, te se ne može i ne smije koristiti u druge svrhe.

U Zagrebu, 14.06.2012.

Sektor poslovanja sa stanovništvom

T. Vafenićak S. Zeger
 **Raiffeisen
BANK**
Raiffeisenbank Austria d.d.
Zagreb, Petrinjska 59

Ovaj dokument sadrži povjerljive podatke. Predlažemo da s istim postupate na primjeren način.

**Raiffeisen
LEASING**

POTVRDA

kojom Raiffeisen leasing d.o.o. potvrđuje da je po ugovoru o leasingu 15627/06 koji je sklopljen dana 18. siječnja 2006. po kojem je Primatelj leasinga bio gospodin Hrvoje Zgombić iz Zagreba, Dobri dol 49, OIB: 53023529539, uplaćeno 185.418,33 kune, u razdoblju od 23. siječnja 2006. godine do 04. svibnja 2011. godine, i to po osnovi leasing rata te svih drugih obveza iz navedenog ugovora.

U Zagrebu, 22.10.2014.

Za Raiffeisen leasing d.o.o.

Sektor podrške poslovnim procesima

